

Tájéoló

2015

a BTFSZ lapja 33. évfolyam

**A show-nak mennie kell!
Nógrádi Hungária Kupa
Tájkerékpár a Mecsekben
Világkupa zárás Svájcban**

HOGYAN TOVÁBB TÁJOLÓ?

Ismét október van, itt az év vége, el kell dönten, lesz-e még jövőre is Tájéoló, lesz-e 34. évfolyam?

Az előfizetők száma – bár ez még nem végleges adat – ismét csökkenni látszik egy kis mértékben, pillanatnyilag 392 darabnál tartunk. Most már évek óta ez a 400 körüli szám a mérvadó, hiába próbálkoztunk különböző módszerekkel növelni az előfizetők számát, ez nem nagyon volt sikeres. Többeknek az a véleménye, hogy ma már nincs szükség papír alapú sajtóra, mások viszont kiállnak annak szükségessége mellett. Az tény, hogy számtalan olyan cikk jelenik meg a lapban – főleg az országos bajnokságokról és nagyobb versenyekről – amelyek bemutatják az adott rendezvény részleteit, és amit máshol nem lehet olvasni. A mai digitális világban eddig még nem sikerült üzembiztosan megvalósítani egy olyan archív tárolóhelyet, ahol évek múlva is meg lehet nézni, el lehet olvasni és egyszerűen hozzá lehet férni az anyagokhoz. Tudom, hogy egyszer befejeződik a Tájéoló pályafutása, de igazi értéket a mai fiatalok majd évtizedek múltán fogják látni, amikor sok-sok részletet és érdekességet megtudhatnak egykori bajnokságainkról, versenyekről. Csak a polcra kell levenni az adott évfolyamot és egy kényelmes fotelban lapozgatni, keresgélni. Most éppen elfogytak az előre kinyomtatott borítékjaink, újabbakat kell csináltatni. De mennyit? Hány előfizetővel, hány évvel számolhatunk még? Meddig bírja még az íromt a jelenlegi szerkesztőség? Hol vannak azok a fiatalok, akik ezt a munkát folytatni tudnák? Igényesen, pontosan, mindig határidőre elkészítve a nyomdába adandó anyagot.

Talán növelhető lenne az érdeklődés egy tartalmi megújulás esetén. De ez sem megy könnyen. Az emberek állandóan sietnek, futnak, kevés az idejük úgy az olvasásra, mint a cikkírára. A legfontosabb híreket, eseményeket az interneten megtalálják, a dolgok magyarázatára, az események hátterére nem kíváncsiak. Tehát hogyan tovább? Mondjátok el, írjátok le véleményeteket, segítétek munkánkat!

Schell Antal

Még mindig érdekes az idei Tájéolóra előfizetni

Az augusztusban meghirdetett kedvezményes előfizetési akció még mindig igénybe vehető. A kedvezményes előfizetési díj **2500 Ft.** Ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent 2015. évi számokat (1-5), valamint az ezután megjelent 6. számot is postázzuk. Ráadásul minden új előfizetőnk átvehet egy teljes garnitúrát az elmúlt évben megjelent számokból.

Az előfizetési díjat átutalással lehet fizetni: AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége. Sokkal egyszerűbb, ha a nagyobb versenyeken, országos bajnokságokon személyesen rendeled meg a lapot.

www.funkwerk-mo.hu

RENDELJ INTERNETEN!

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2015 5. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,

Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,

Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzártá megjelenik

5. szám 10. 06. 10. 16.

6. szám 11. 10. 11. 20.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

A SHOW-NAK MENNIE KELL!

(azaz elmélkedés a sprintversenyekről a 2015-ös Rövidtávú OB kapcsán)

Megénekelte már a Pink Floyd és a Queen is, tehát bizonyára így is van, a show-nak bizony mennie kell. És hát mi más lenne látványosabb a tájfutásban, mint a rövidtáv, amit annak idején kifejezetten a közönség szórakoztatására találtak ki?

A lelátó

Mert a show kell nekünk! Ezért született meg a rövidtáv műfaja, amikor is nem az történik, hogy elrajtol a versenyző, valahol messze eldugva az erdőben, fut vagy másfél órát, aztán a végén egy százméteres befutó után holtfáradtan esik össze a célban. Operatőr és vadog legyen a talpán, aki ebből bármit tud közvetíteni. Nem is nagyon lehet.

A közvetítésre próbálkozások persze akadtak már egészen régen is. Az elsők között 1976-ban, amikor a veszprémi Hungária egyik napján a Jákó-hegy nyílt tereprészein követték a futókat a Telesport kamerái, és született remek műsor „Gondolkodó lábak” címmel. Vagy a svédok az egyik O-Ringenen még helikoptert is bevetettek a '80-as években, csak sajnos a helikopter berregése megzavarta a versenyzőket, így aztán az élmény nem lehetett tökéletes.

■ Hogy lehet mégis a külvilágtól elzárt sportunkat a nagyközönség elé hozni?

■ Hát persze, be kell hozni a városba!

■ Erre azért kellett várni még húsz évet, de a '90-es évek végén már egyre-másra rendeztek parktájfutó versenyeket, sőt PWT (Park World Tour) néven még saját „Világkupája” is szerveződött a „szakágának”. Cél volt a közönség kiszolgálása, a látványosság megteremtése, az izgalmak fokozása. Ennek érdekében az első parktájfutó versenyeken igyekeztek mindenféle, szinte cirkuszi mutatványba illő show-elemet bevetni, egy stockholmi futamon például az ottani állatkert oroszláncretécénél volt az egyik pont, de még az 1997-es városligeti PWT versenyen is volt egy átmenet, ahol a tó vizén kellett átgázolni. Az is hozzátartozott ezekhez a versenyekhez, hogy sokszor a népes nagyvárosok vagy épp forgalmas üdülőhelyek zsúfolt utcáin, a járókelők között kellett átverekedniük magukat a versenyzőknek, és a már befutott vagy

még nem rajtolt versenyzőtársak sem voltak karanténba kényszerítve, hanem testközelből biztathatták társaikat.

Néhány év elteltével aztán a sprintszám széles körben elterjedt, bő egy évtizede hivatalos VB versenyszám, tavaly óta már váltóban is, most pedig épp a világbajnokságok kétvélasztása zajlik „erdei és városi” vagy „normál és sprint” VB-kre.

De ezzel párhuzamosan a sprint filozófiája kicsit megváltozott. A kialakult sprintjelkulcs a tiltást, az akadályt helyezi előtérbe, a sprintversenyeket tilalmak sora övezi, kezdve a különféle terep-letiltásoktól (lehet-e egy várost szőröstül-bőröstül letiltani?) a verseny előtti és alatti karanténok különféle módozatain át a terepen lévő mindenféle, akár ott meglévő, akár kifejezetten a versenyre kiépített akadályokig és tiltásokig. Semelyik másik versenyszámban nem születik annyi óvás és kizárás, mint a sprintben, elég ha fél lábbal belelépsz egy olívzölddel jelölt virágágyásba és már diszkóztál is. Semelyik másik versenyszámban nincs ennyi térkép-értelmezési probléma, próbáld meg az erdeihez képest jóval nagyobb futósebesség mellett eldönteni, hogy a sövény, amin át akarsz menni, netán csak átnyúlni az SI-dobozig, vajon 3-as zöld vagy 4-es zöld, a kőfal, amiről le akarsz ugrani, honnantól kezdve van szűre helyett feketével jelölve, vagy éppen hol van egy pici megszákítás az egyébként áthatolhatatlannak jelölt kerítésen. Rohanni kell, de persze nem ész nélkül, sokszor érdemes inkább megállni egy-két másodpercre és rendesen meg nézni a térképet, ahelyett, hogy zsákutcába futnánk, vagy épp a helyett, hogy nem vennénk észre a

zsákutcának tűnő utca végén a kis átjárót.

Rendezéstechnikailag is talán a legnehezebb a városi verseny, melyik kapu lesz nyitva és melyik lesz zárva, mit kezdünk a járműforgalommal, bírják-e a városi parkok több száz, akár ezer versenyző taposását, vajon mit szólnak a járókelők a váratlanul eléjük toppanó, netán őket – még ha nem is szándékosan – fellökő, izzadt, csapzott futókhoz? Népszerűbb lesz-e ettől vajon a tájfutás?

Még a 2002-es kiskunmajsai Hungária Kupa középső pihenőnapján sétálgattunk egy hosszabbat Szeged belvárosában, és már akkor megállapítottuk, hogy itt bizony remek sprintversenyt lehetne csinálni. A tájfutás egyik vidéki fellegvára ugyan nem büszkélkedhet közvetlen közelében remek terepekkel, mint például teheti azt Pécs vagy Miskolc, a jó kiskunszági homokbuckáig és borókásokig is jócskán kell autózni, viszont városi versenyre igazán alkalmas. Mégis jó sokáig kellett várni arra, hogy kipróbálhassuk, de megérte a várakozást.

A versenyközpont igazán impozáns helyen volt kiépítve, a múzeum előtti parkban, kicsit talán szűkösen, de praktikusán elfért minden, a remek idő miatt nem volt szükség a klubsátrak felverésére. A híd alatti halsütőde és a múzeum oldalában működő büfé (10 féle csapolt sörrel) a két futam közötti időtöltést is biztosította.

A verseny előtt, annak emblémáját elnézve (a Belvárosi híd futó alakok) volt némi félelmem, hogy ezt a hídönfutást a valóságban is meg kell tennünk, mint néhány éve Szolnokon, de szerencsénkre nem kellett. Jó ötlet volt a selejtezőt a Tisza túlsópartjára helyezni, a hídon pedig a hídönfutást a valóságban is meg kell tennünk, mint néhány éve Szolnokon, de szerencsénkre nem kellett. Jó ötlet volt a selejtezőt a Tisza túlsópartjára helyezni, a hídon pedig a hídönfutást a valóságban is meg kell tennünk, mint néhány éve Szolnokon, de szerencsénkre nem kellett.

A délelőtti karantén méretében elegendőnek tűnt, de a wc környékén

N16-ban holtverseny a 3. helyen: 1. Sárközy Zsófia MOM, 2. Zacher Noémi SPA, 3. Szuromi Hanga PVS és Szokol Kamilla SZV

és a rajtbeállítás előtt azért kialakultak tömegjelenetek. Jőmagam a karantén szükségtelemnek tartom, szerintem egy rosszul értelmezett és rosszul használt szokás, amire ráadásul semmiféle írott szabály nem kötelez. Néhány – feltételezett, esetleges – sportszerűtlenkedő versenyző miatt neheztjük több száz becsületes és sportszerű induló dolgát, de ugyanígy megneheztjük a rendezőket is. Aki csalni akar, az karantén mellett is tud, de szilárd meggyőződése, hogy csalással és sportszerűtlenséggel talán lehet egy-egy kiugró eredményt, talmi

A verseny célja szököküttal

sikert elérni, de hosszan tartó teljesítményt nem, ahhoz bizony becsületesen elvégzett edzésmunka és sportszerű viselkedés szükséges. És nyilván más a helyzet a karanténál egy világverseny pár tíz, legfeljebb egy-két száz indulójánál, mint egy tömegversenynek számító, ezres létszámú magyar bajnokságnál. Különösen itt, ahol teljesen szűz terepen futottunk, nem láttam és értettem a karantén létjogosultságát.

A selejtező pályái a lakótelepen kezdtek, majd egy-két futósabb

átmenet után a Partfürdő medencéi és épületei között kanyarogtak. Jó érzékkel a pályakitűző a legtöbb pálya esetében a lakótelepnél jóval technikásabb strandon vezette annak nagyobb részét, sajnos épp a mi F45-ös kategóriánk volt ez alól kivétel, nekünk a nagyobb rész a lakótelepből jutott, a strandba a végén épp csak belekóstoltunk.

A sült keszeg elfogyasztása után már mehetünk is a döntő karanténjába, itt sajnos a hely elég szűkös volt az udvaron. Cserébe rögtön a rajt után remek kezdés következett, a klinika épületei között ritkán tapasztalható, nagyfokú koncentrációt igénylő átmeneteket kaptunk, ez a rész még a másnapi váltón sem lett unalmas, letalálást volt! Ezután futtában megtekinthetjük a dómot, majd még jött pár trükkös útvonalválasztás és pontelhelyezés, és már szaladhattunk is a cél felé. Nagy rohanás volt, még az én B-döntős formámban is, de szinte végig nagyon kellett figyelni és igen élvezetes volt! Világszínvonalú pályákat ígértek a rendezők, úgy gondolom azokat is kaptunk.

Az eredmények nagy meglepetést nem okoztak, kivéve azokat, akik esélyeik ellenére nem jutottak A-döntőbe, járt így bizony néhány korábbi válogatott kerettag, továbbá figyelemre méltó az ifi lányoknál Mantuano Eszter futása, aki majd egy perccel iskolázta le ellenfeleit, úgy, hogy korábban 10.-nél jobb helyezése nem volt egyéni OB-n. Az eredményhirdetés parádés környezetben zajlott, a múzeum lépcsősora kitűnő lelátót biztosított, a díjazás parádés volt, tortákkal, lufikkal, mindennel, ami egy ilyen show-hoz kell.

Mert a show-nak mennie kell

De azért a végére még idekiváncozik néhány gondolat, többségében nem annyira az idei sprint OB-ról, hanem úgy általában a rövidtávról. Jó ez így, hogy ebben a verseny-

számban ennyire minden a tiltásra van kihegyezve? Hogy egy-két évvel előre letiltunk egy városrészt, vagy egy egész várost? Mihez kezdjen az, aki esetleg történetesen ott lakik? Egy erdei terep esetében elképzelhető ilyesféle tiltás, de egy település esetében lehet ez életszerű?

Mit kezdünk azzal a problémával, amikor „eltéved” valaki a sprintversenyen. Átvág egy tiltott 4-es zöldön vagy olívdzöldön, de igazából éppen nem oda képzele magát, hanem valahová tők máshová? Azaz, ahová ő gondolja magát, ott nyugodtan futathat? Zárjuk ki?

Vágy mi legyen akkor, ha a térképen még a jó színlátásúak sem tudják egyértelműen megkülönböztetni a tele sárgát a tiltott olívdzöldtől? – a magamfajta szintévesztőkről nem is beszélve.

Minék higgyünk, a valóságnak, vagy a térképnek? A szabályok értelmében a térképnek kell higgyünk, azaz a kőfalon, a kerítésen nem ugorhatsz át, ha áthatolhatatlannak van jelölve, még akkor sem, ha fizikailag képes lennéll rá. Ennek az az értelme, hogy más magasságú kerítést tud átvágni a 140 cm magas N14-es és mást a két méteres F21-es versenyző, de a szabály ugyanaz

N21A-ban Szerencsi Ildikó dr. SZV nyert Weiler Virág SPA és Bertóti Regina GOC előtt

rájuk nézve. Na de mi van, ha a térképen látok egy is átjárót két kerítés között, de a valóságban összeérnek? Átugorhatom, vagy nem? Az eset megtörtént pár éve a norvég VB sprint selejtezőjén, a zsűri végül salamoni döntéssel a kerítést az adott helyen átugró versenyzőt is engedte a döntőben indulni.

Minék higgyünk, a valóságnak, vagy a térképnek? Az idei ROB selejtező

Az F21A dobogósi: 1. Bakó Áron SPA, 2. Baumholczér Máté PVS, 3. Kovács Ádám SZV

célfafutása után a strandot egy lépcső megmászása után a kerítés főbejárati kapuján hagyhattuk el. Ez a kerítés vastag fekete vonallal volt behúzva, ott is, ahol a kapu volt rajta. Akik a versenyt már lefutották, nyilván gond nélkül sétálhattak ki a nyitott kapun, de mit kell gondoljunk azokról, akik még verseny közben futottak be azon a kapun, amit a térkép nem is jelölt? Tény, hogy ezzel nem nyertek, hiszen időben rövidebb lett volna a strand másik három, ettől nyugatra lévő, a térképen is ábrázolt kapuján befutniuk. De mégiscsak befutottak a térképen nem jelölt kapun, ezt lehet látni a Routeadgetre berajzolt vagy GPS-ből feltöltött útvonalakból is. Volt közülük olyan, aki selejtezőt nem nyert, de döntött aztán igen... Jók ezek a tiltások??? Van értelmeük? Melyik szememnek higgyek, amelyik a valóságot nézi, vagy amelyik annak „hű” képét, a kezemben lévő térképet?

Az első, 2003-as svájci sprint VB után a különféle fórumokon közölték azokat a térképeket, amiket a versenyzők a sprint terepéről, Rapperswil óvárosáról készítették, még a versenyt megelőzőleg. Nem volt terepletiltás, szabadon kószálhattak, és annak módja szerint bizony meg is rajzolták a város térképét. Azóta eltelt egy bő évtized, van már Google Térkép, Föld és Utcakép, hiába bármilyen tiltás, úgy sétálghatsz virtuálisan a terepen, mintha ott lennél. Megrajzolhatod a térképet, az utolsó kerítésig és kis átjáróig. A dánok ki is használták ezt a tavalyi VB-n, három érmet is begyűjtve a sprint számokban. Hogy ez nem egyszeri kiugrás volt, bizonyították az idén két újabb sprint, ha meg két „erdei” érmmel, ráadásul idén mind a négy aranyra sikerült. Egy új felkészülési technika szemtanúi vagyunk? Lehet, majd elvállik. Valamit tudnak, az biztos. Van-e értelme ezek után bármilyen tiltásnak? Vagy inkább valami más módszert kell kitalálni a verseny

Szenior bajnokok öröme: Ebinger Mónika KFK és Boros Anna SDS

tisztaságának vagy mondjuk inkább úgy, érdekességének megőrzésére? - végül is, ami lehetőség mindenki előtt nyitva áll, annak kihasználása szerintem nem sportszerűtlen.

Térjünk vissza a '80-as évekhez, amikor a VB futamok helyszíne a verseny előtti estén lett csak nyilvánosságra hozva? Ezt egy erdei verseny esetében, amikor jó esetben több száz négyzetkilométernyi jó erdő van a versenyzők között közelében, meg lehet tenni, de a szóba jövő sprint terek száma behatárolt, rövid találgatás után bárki rájön, mi jöhet szóba.

Vagy történjék az, amit például a finnek csináltak a 2013-as VB-n és a tavalyi VK futamon, amikor mesterséges kerítésekkel építették tele a terepet, azaz hiába készült fel bárki előre, akár távolról, akár a helyszínen, mégis ismeretlen és váratlan dolgokkal találta szembe magát?

Nehéz ezekre a kérdésekre jó választ adni, talán nem is lehet. Az „erdei” tájfutás bő egy évszázados történetéhez viszonyítva a városi vagy sprint tájfutás még igencsak gyerekcipőben jár, és akkor az erdei sprintről még nem is beszéltünk. Bizonyára sokkal másabb lesz ez a műfaj, ha 10-20 év múlva nézzük majd. Talán kevesebb tiltás is elég, talán a sprintjelkulcsban sem

az akadálnak és a tiltásnak kell dominálnia – főleg erdős környezetben – a leggyorsabb haladási biztosító, a térképen ma szinte láthatatlan utak helyett. Talán az sem szentségtörés, ha a show jegyében a csapattársak sem a karanténban unatkoznak, hanem akár a terepre kimenve, a pontok közelében biztatva, uram bocsá' instrukciókat bekiabálva buzdítják a legjobbakat. Felfokozott versenyhangulatban úgysem tud erre figyelni az ember, na meg mondhat akár rossz információt is a jó szándékú klubtárs. Az „ismerős terep” előnye is sokszor hátrány, számtalanszor bebizonyosodott, hogy ismerős terepen versenyezve a megszokás, a rutin esetleg rossz útvonalat javasol, míg friss szemmel nézve kínálkoznak sokkal jobb is.

Szóval, várhatóan alakul még a sprint tájfutás, de két dolog biztosnak látszik: egyrészt erre a remek Szeged belvárosi terepre biztosan szívesen eljövünk még versenyezni, másrészt kell nekünk ez a fajta látványosság és izgalom, egyszerűen, a show-nak mennyire kell!

**Kovács Gábor
borea@is.hu**

**Fotó: Máthé István
és Laták Rudolf**

A CSEHEKNÉL JÁRTUNK: CSEH ONEB 2015

Szeptember utolsó hétvégéjén szinte már hagyomány, hogy a válogatott és a válogatottságra aspirálók a cseh egyéni ob-n vesznek részt. Az idei verseny a jövő évi felnőtt eb helyszíneitől mindössze 50 km-re zajlott 1800 indulóval. A morva területen Šumperk melletti sícentrumban volt a cél és a versenyközpont mindkét napon. 55 fővel vettünk részt a szinte már „tájfutó fesztivál” hangulatú versenyen, ami azonnal magával ragadja az embert!

Pénteken a csapat fele részt vett egy saját rendezésű terepbeutatón, amit Hegedűs Zoltán szervezett és vezényelte le az edzést. Este 9 órára mindenki beérkezett a versenytől 11 km-re levő panziós szállásra.

Szombaton a selejtezőre került sor, ami a cseheknél nem játék, hiszen a döntők csak 18 fősek. Igaz, csak délben volt „0” idő, de mi már 10-kor indultunk, hogy a sátrakat felépítsük, mert pénteken szakadó esőben utaztunk végig. A sáttábor gyorsan gyarapodott.

A nagyobb mezőnyökben gyorsan ki lehetett esni egy kis hibával is, de közülünk szép számmal, 15 válogatott versenyző jutott az A döntőbe.

A terep ugyanaz volt mindkét napon, csak a selejtező az egyik felén, a döntő pedig zömében a másik felén volt a terepnek. A térkép A/3-as volt még az 1: 15.000 változatban is. A terep maga nem volt különleges, de a szokásos cseh fenyvesek és mély talaj várt ránk. A nagy tömbhegyeken az útvonalválasztás és az üres hegy-

oldalokban lévő objektumok megtalálása adott nagyobb feladatot. Magyarországon ilyen típusú terepet sajnos nem találunk. A gyűjtőpontra menet az egész mezőnynek egy patakon kellett keresztül futni, ami ugyan csak kb. 10 cm volt, de arra pont elég, hogy mindkét cipőnk vizes legyen. Szombaton a szeniorok zárták a mezőnyt, és volt aki csak fél 4-kor indult, így az egész napunkat a célban töltöttük, de szerintem ezt senki nem bánta, mert később a nap is kisütött, és a 750 m magasban lévő sícentrumban jól éreztük magunkat!

Vasárnap 9.30-kor volt a rajt, de az A döntősök (nem a szeniorok) csak 90 felett rajtoltak 4 percenként. A B, C, D döntősök és a szeniorok végig tudták nézni befutás után a döntőt. A felnőtt kategóriákban GPS-t adtak a legjobbakra,

Bakó Áron F21A-ban 4. helyen végzett

Ormay Mihály a serdülő fiúknál ezüstérmes

így egy sátorban kivetítőn is lehetett követni a verseny állását. A döntőn természetesen keményebb és technikásabb pályák vártak a mezőnyre, de szerintem a válogatottak tisztességesen helytálltak a nagyon szoros mezőnyben (nem véletlen, hogy jók a csehek).

Az eredmények közül kiemelkedik a női junior kategóriában 3. Weiler Virág (tavaly ifiben is dobogós volt), az ifi lányoknál 6. lett Viniczai Csenge. A serdülő lányaink sajnos lemaradtak a pódium helyekről, de az újonc Gárdonyi Csilla 7. helye mindenképpen nagyon jó eredmény. A serdülő fiúknál Ormay Misi tartja jó formáját, mert a 2. helyre futott be és szenzációs futással Bakó Áron a felnőtt Elitben a 4. helyet szerezte meg a svájci győztes Baptiste Rollier és két cseh favorit után!

Azt gondolom, hogy a csehekhez minden évben legalább egyszer ki kell menni, mert ezeken a terepeken és ebben a mezőnyben csak ritkán tudjuk megmérgettni magunkat.

A túránk nem jött volna létre, ha a sofőrök nem vállalják, hogy kihozzák a fiatalokat. Igaz, mi szeniorok is versenyeztünk, ha már kint voltunk, de elsősorban a fiatalok menedzselése volt a cél. Köszönet Bugár József, Egei Tamás, Hegedűs Zoltán, Bujdosó István, Viniczai Ferenc, Pataki Gábor, Szabó János, Horváth Jenő (gyúró) és Máthé István (fotós) segítségéért!

Gera Tibor

Fotó: Máthé István

A 9. oldalon az F F21A pálya egyik nagy átmenete és annak elemzése látható.

Döntő eredményei:

N16A

1.	Janošíkova Tereza	36.38
7.	Gárdonyi Csilla	41.44
8.	Pataki Réka	41.49
10.	Sárközy Zsófia	42.53
11.	Szuromi Hanga	43.50

N18A

1.	Čechová Tereza	46.14
6.	Viniczai Csenge	53.34
11.	Kézdy Borbála	60.25

N20A

1.	Štičková Anna	49.00
3.	Weiler Virág	50.48
12.	Szuromi Luca	59.50

F16A

1.	Křivda Tomáš	47.56
2.	Ormay Mihály	50.31
15.	Jónás Ferenc	63.45

F18A

1.	Sýkora Vojtěch	53.41
10.	Szűcs Botond	60.41
15.	Peregi Dániel	63.22
17.	Szuromi Mátyás	68.26

F20A

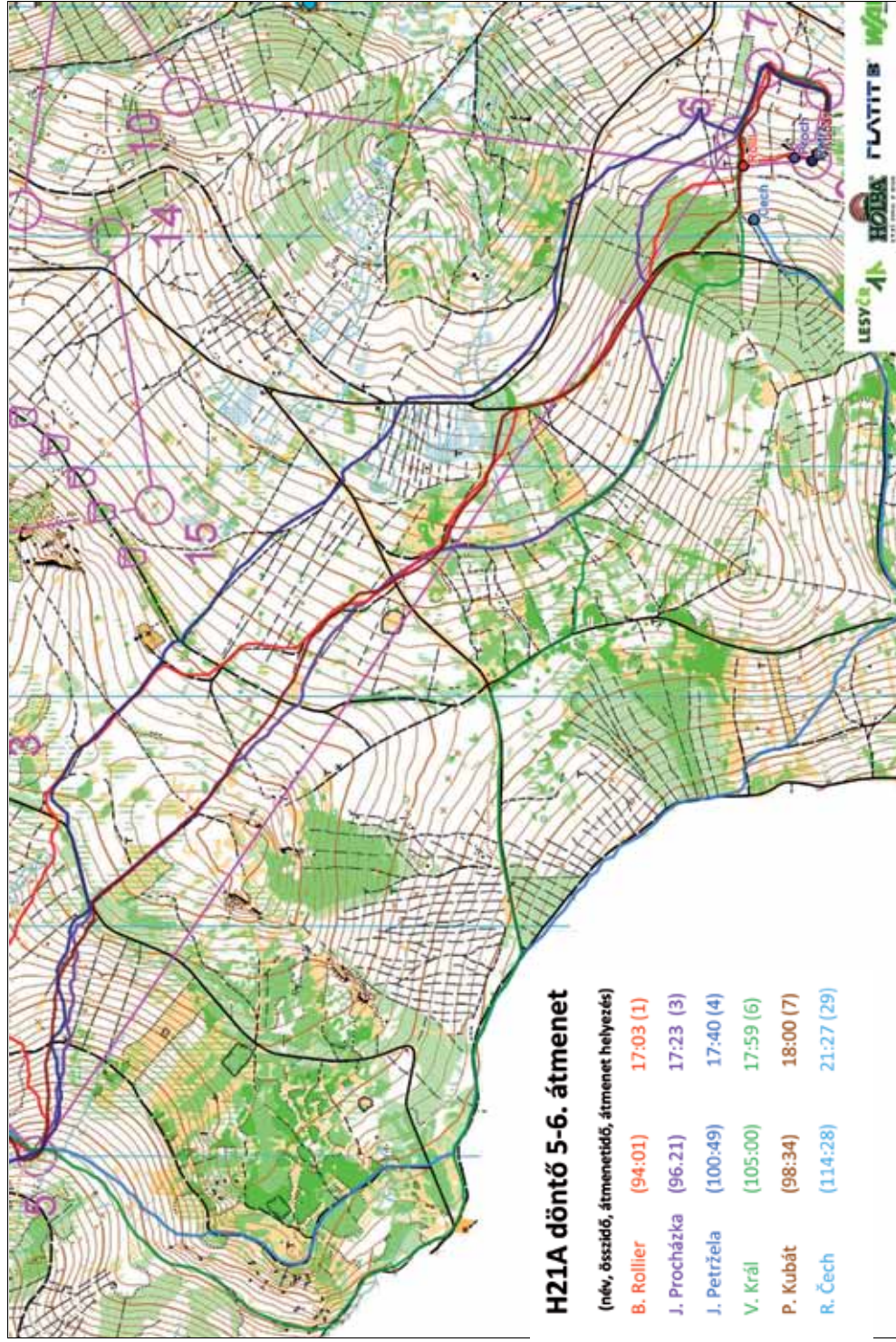
1.	Horák Patrik	66.46
11.	Miarecz Balázs	81.59

F21A

1.	Rollier Baptiste	94.01
4.	Bakó Áron	99.18

A bronzérmes Weiler Virág a versenyen

ORSZÁGOS RÖVIDTÁVÚ VÁLTÓBAJNOKSÁG

Idén először volt hivatalosan is országos bajnokság ez az új versenyforma, ami így 10-re növelte az OB-k számát. Szerintem komolyan meg kellene fontolni ennek a számnak a csökkentését. Főleg annak ismeretében, hogy 2019-től két évente váltja egymást az erdei és városi vb, ami azt is maga után vonja, hogy a városira egy új számot még ki fognak találni, így gondolom abból is lesz egy OB, de erről ennyit.

A helyszín a szombati Sprint OB döntő terepe volt, kiegészítve a Várkerttel. Kiváló térképpel futhattunk, amit a nagyobb klubok - ahogy mi is -, megrajzoltak maguknak előre. A versenyforma a 14, 18 és 21-es kategóriákban 4 fős volt, egy csapat 2 lányból és két fiúból állt, mint a vb-n. Az igazán izgalmas versenyen a nagyobb teher a hölgyek vállát nyomta, ugyanis ők kezdtek és ők is voltak a befutó emberek, mi maximum csak megnyugtató előnyt hozhattunk nekik.

A versenyközpont kialakítása nagyon látványos és nézőbarát volt, ha lett volna egy két kamera akár közvetíteni is lehetett volna. A pályán háromszor szurkolhattunk a versenyzőknek, leginkább az átfutó szakaszon, aminek a második pontja a múzeum főbejárata előtt volt, a nézőtér fölött. A befutó is jól követhető volt végig, több nagy „csatát” izgathattunk végig.

A 3 bajnoki kategóriában szoros volt a verseny, talán csak a 14-es korosztály a kivétel, ahol a szegediek a javukra fordították a hazai pálya előnyét és fokozatosan elhúztak a többiektől. 18-ban szoros csatában a DTC nyert a Spari előtt és a harmadik helyért is hajrá volt. Itt alulmaradt a Spari-2 csapat a pécsiekkel szemben. Felnőttben viszont már sikerült a Sparinak nyerni. A második futóktól folyamatosan az első helyen váltva, szinte nulla hibával 54 másodperccel nyertünk. A 2. helyért futott kiemelkedő Szerencsi Ildi, és be is húzta a hazaiaknak az ezüstöt a PVSK csapatát lehátrázza a befutópontra. A pályák sajnos nem sikerültek annyira technikásra, mint szombat délután (megjegyzem sajnos ez a nemzetközi tapasztalat is), sokkal inkább a futósebesség kapta a domináns szerepet. Mi arra is számítottunk, hogy előző

Az átfutó pont

napi nyitott kaput vasárnapra bezárják, esetleg, néhány mobil kerítés, de ezek a "trükkök" elmaradtak. Az én pályámban nem igazán volt olyan útvonalválasztás, ahol megfontoltam volna másik opciót, mint ahol mentem. De a V105-ös kategória pályái szerintem már sokkal jobbak voltak a mieinknél. A pályáknál még egy nagyon fontos dolgot megjegyeznek, mégpedig azt, hogy nem sikerült a farstákat egyenlő hosszúra tervezni, például én kb. 130 méter hátrányba kerültem, nagy-

Elrajtol a 21-es mezőny

jából 400 méter alatt, 0 hibával. Persze tudom, hogy ezt az előnyt az én csapattársam megkapta, de szerintem, aki hamarabb kapja a hosszú osztást, az mindig sokkal jobban jár, hiszen több idejük van behozni a hátrányt. Tehát a váltóknál az eddigiéknél sokkal jobban oda kéne figyelni a pályakitűzőknek és az ellenőrzőbíróknak is, ugyanis a váltó OB-n is volt olyan osztás, ahol több mint fél perces különbség is volt, a kis körön is! Sajnos volt még egy dolog, ami sok csapat hangulatát elrontotta, mégpedig az, hogy az utolsó pont nem ért bele a dugókájukba, és így aki ott nem lyukasztott, kizárásra került, annak ellenére, hogy a számítógépen tudták, hogy megfogták azt, de az SI-ben mégsem volt benne. Ismerem az ide vonatkozó szabályokat, és a rendezőség annak megfelelően járt el, nem lehetett könnyű döntés. Az eredményhirdetés és a díjazás előtt megemelhetjük a kala-

punkat. A rendezőknek sikerült több komoly szponzort is szerezni, köszönjük nekik. Személy szerint nekem a szegedi tájfutók által sütött torták tetszettek a legjobban. Gondolom, már sokan figyelmeztették a rendezőket ezekre a hibákra, de nem akarom, hogy bárki is azt higgye, hogy rossz véleményem van a versenyről, mert szerintem

Váltás

remek volt a hangulat és a terep is, és a nemzetközi versenyeken is sokkal könnyebb pályákat tűznek ki a sprintváltókra, mint a sprintre. Sok sikert és hibamentes rendezést kívánok a szegedi rendezőknek a jövő évi Hungária Kupára!

Bakó Áron

Fotó: Máthé István

A21-es mezőny dobogószínei

TÁJFUTÓ CSEMEGÉK A NÓGRÁDI HUNGÁRIA KUPÁN

Még a zárónap estéjén elküldte Lux Iván a véleményét a levelezőlistára. Ennél találób és tömörebb megfogalmazást aligha tudnék képezni, ezért az ő szavait tartom arra érdemesnek, hogy folyóiratunk által nyomtatott formában is megőriztessék az utókor számára.

„Köszönjük a remek versenyeket, a valóban európai színvonalú rendezést és legfőképpen a rendezőség rendíthetetlen, önfeláldozó küzdelmét az elemekkel. Ez a verseny hosszú időre zsinórmérték lesz a jövő Hungijai számára.”

Öt nap – öt különböző terep

De lássunk néhány konkrétumot, amely ezt a – bátran mondhatom többségi – véleményt alátámasztja. Mindenekelőtt a terek, mint a legfontosabb tényező. A Tájéolóban is megjelent előzetes beharangozók igazi tájfutó csemegét ígértek, részletes elemzést adva arról, hogy mit „tudnak” a terek, mire alapozzák ezt a csábító ajánlatot. Hamar rájöttünk, hogy nem üres marketing szólammal bombáznak, hanem valós csemegékben részesülünk, legalább is itthoni viszonylatban. Mert jó tájfutó terek akadnának kis hazánkban, de ezek vagy valamilyen okból tiltottak számunkra, vagy nehezen, drágán megközelíthetőek, vagy leversenyezettek.

Mint a sorozat nagy pozitívumát, kiemelem, hogy a terek jellegükben mennyire különböztek egymástól, más és más versenyzési módokat, technikákat követelve.

Ilyen kis távolságon belül ez sajnos ritkaság nálunk; gondoljunk csak a tájfutáshoz remek Vértésre, amelynek tucatnyi terepére a Csóka-hegytől a Nagy-Csákányig közel azonos terepjellemzés ráillik. Kisebb mértékben ugyan, de fennáll ez más jó tájfutó vidékünk esetében is (Alpokalja, Bakony, Bükk, Kiskunság, Mecsek stb.). Évtizedekre kell visszanyúlni a Hungária Kupa történetében azon eseményig, amikor mind az 5 versenynap külön terepen zajlott. Ez önmagában is a rendezők nagy dicsérete, hiszen gondoljunk bele, mekkora feladat egy teljesen új térkép elkészítése, és mekkora logisztikai tevékenységet igényel egy szükséges méretű célhely kialakítása. Örömmel emlékeztetek arra, hogy az utóbbi évek során több HK is sokat nyújtott vadonatúj terek használatá terén (pl. Veszprém, Zemplén, Tata).

Pillanatkép az első napi kihelyezett Célbán

A versenynapok

A szakszerű terepleírások megismétlése nélkül egy-egy szerintem jellemző mozzanattal próbálom felidézni a versenynapokat. A terepbemutatók után mindjárt a kiemelt rangsorolással kezdtünk, és ehhez illően a legnehezebb pályákkal. Rádásul a hetek óta várt eső gongszóra megérkezett. A Sáska-kő bonyolult vízmósos-hálózatának leküzdését még csúnya bozót is nehezítette. De aki türelemmel követte a térkép útmutatását, azt nem érte csalódás, hiszen Dénes Zoli ezúttal is a tőle megszokott precizitással ábrázolta a függőleges falú részeket, illetve az áthatolhatatlan sűrűket. Másnap a szomszédos Somlya terepén viszont kiválóan futható tiszta erdők, ideális talajviszonyok, könnyen leküzdhető árkok, és kellemesen felhős idő fogadtak. Az iram még gyorsult is a végén a Kazár község utcáin történő vágatával. A következő, rövidtávú futamot a kitartó esőben igen csúszóssá vált hegyi, és a városi lakótelepi szakaszok váltakozása tette érdekessé. Ezen egyes megoldás egyetlen hátrányának azt éreztem, hogy az aszfalton teljes erőbedobással megszerezhető néhány másodperces előnyt az árkos, csúszós, bozotos terepi részen sokszorosan el lehet veszteni, tehát az eredményt döntően ez a szakasz határozza meg. Másnap a turisták által is ritkán

járt Szilvás-kő vidéke tájfutókat első ízben fogadott. Gyönyörű öreg bükkösök csábítottak gyors futásra a középtávú versenyen, de a bokákra a bazaltsziklás talajon nem ártott vigyázni. Az élményt fokozta (bár sajnos rossz értelemben) az immár felhőszakadással fajúló vízőzön, és nem keveseket valóságos félelemérzet töltött el a gomolygó felhő közepeben minimálisra csökkent látótávolság, az igazán sejtelmes erdei homály okán. De a térképek szerencsére mindent bírtak, valóban tökéletesen vízállónak bizonyultak, sőt némi száradás után teljesen kismilt lapon böngészthettük a részleteket. A befejező futam változatosságára sem lehet panasz, igazi kárpáti hegyi hangulatfélélt érezhettünk a Medves laposa terepén, patakokkal, sötét erdővel, mesés tisztásokkal.

Kísérő versenyek

A kiegészítő tájékozási játékok is feltétlenül említést érdemelnek. Talán még sosem kínáltak ennyi attrakciót Hungin, ami nem is csoda, hiszen némelyikük kitalálása éppen a mostani rendezők nevéhez fűződik (3x3 váltó, mikrosprint, alkonyati pontbegyűjtő). Néhányan kedvet kaptak a hagyományos turista tájékozási feladatokat kínáló túraversenyhez, sokkal többen viszont az igazán hangulatos és izgalmas pontbegyűjtéshez, ami a teljes borulat és eső miatt alkonyati helyett gyakorlatilag éjszakaivá vált. Mindig látványos a mikrosprint, a 3x3-as váltó pedig kezdettől fogva méltán népszerű versenyforma. Mobile-O és Trail-O nélkül ma már nem is létezik igazán nagy tájfutó verseny. A sörváltó reklámozás nélkül is vonzza mind az indulókat, mind a szurkolókat. A bringások megsejthették, hogy kerekeshetlenné válnak a felzött utak, mert már előre lemondták a versenyt. De nekik rendkívül tartalmas saját versenyprogramjuk van az egész időnyre.

Második nap a pályák vége Kazár utcáin haladt

A 3x3-as váltón 125 csapat állt rajtához

Retr-O 40 emlékverseny

Külön bekezdésben kívánom megemlíteni a Retr-O 40 elnevezésű emlékversenyt, amely az idei 40. Hungária Kupa kapcsán az éppen 40 évvel ezelőtt zajlott salgótarjáni ötnaposról volt hivatott méltó módon megemlékezni. Jöttek is az egykori „hősök”, versenyzőkartonukra áttírták a szövegesen megadott pontmegnevezéseket, használták a pontérrintést igazoló lyukasztókat, zsírkretákat, sőt bélyegzőket, felkötötték az egykori textil rajtszámokat, és bátran tájékoztak az eredeti térképpel. A rajt, a cél, és számos pont is az eredeti

helyén virított, illetve ázott a 3 napja nem csituló esőben. Néhány fiatal versenyző is kipróbálta, milyen is lehetett akkoriban a vázlatos térképekkel legyűrni a mainál lényegesen hosszabb, és főleg szintesebb pályákat. Külön örömet jelentett találkozni és beszélgetni az 1975-ös HK ma már ritkán látott, de ide meghívott rendezőivel.

Ez az a pont, ahol dr. Szarka Ernőnek a Tájéoló idei 4. számában megjelent élvezetes visszatekintéséhez egy kis kiegészítést fűznék, amely nem csupán a veteránok számára lehet érdekes. Úgy tűnik, Ernő a HK 5. napi felvezetési hibá-

„Gomolygó felhő”, szakadó eső nehezítette a 4. napi küzdelmet

jának következményeire, és benne az ő saját felelősségére a valóságosnál sokkal komorabban emlékezik. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a kódcsera a versenyző 85. percére kijavított, így az időkiegyenlítéses rajtolásnak, a nagy időkülönbségeknek, és az egyes kategóriák változó kezdési időpontjainak köszönhetően végül valószínűleg csak 2 kategóriát érintett, és ott is csak az első 3-3 versenyzőt, mert óvás csak az F21C és F35B kategóriára érkezett. Az óvást a versenybírószám elfogadta, és a dobogósokat az első 4 nap eredménye alapján hirdette ki. A további beérkező versenyzők a kódcseréből semmit sem észleltek, így napi eredményük és 5 napi összetett idejük érvényes lett. Vonatkozó szabály: a hiba a mezőny 5%-ánál kisebb csoportot érintett. Az 1975-ös versenysorozat teljes eredményjegyzéke egyébként elérhető a www.hungariakupa.tajfutasa.hu honlapon. Igen érdekes a nevek közt tallózni, például hogyan küzdöttek a menő külföldiekkel ifiben és serdülőben a ma a hatodik X felé közeledő seniorjaink.

A pályák

A pályák bővebb elemzését meghagyom az erre alkalmasabb hoz-

záértőknek, de ezúton is felhívom a figyelmet a hivatalos kérdőlapra, melyek sokat segítenek az MTFSZ illetékes bizottságainak a jövőt szolgáló értékelések elkészítéséhez. Remélem, kitöltöttétek már! Tapasztalatom szerint immár hosszú ideje, gyakorlatilag a jelentős versenyek pályázati úton történő kiválasztása óta, valamennyi ilyen versenyen a pályák megfelelnek azon követelménynek, hogy a terep adta – hol jobb, hol gyengébb – lehetőségeket csaknem teljes mértékben kihasználják. Néha egy-egy pálya (többnyire a rövidiek) kevésbé sikerül, de nem ez a jellemző. Van, ki a keményebb pályát szereti, más a futósabbat, ki a dugott pontok kedvelője, más a jól láthatókat igényli, sokan szívesen bukdácsolnak a kőmezőkön, mások féltik a lábukat, mindenkinek helye van a tájfutásban, mindegyik típus lehet élvezetes a maga nemében.

Sokan voltunk, de nem elegen

1383 induló. Sokan voltunk, de nem elegen ahhoz képest, amit szeretnénk. Itt tartottunk (1439 induló) éppen 40 évvel ezelőtt is Salgótarjánban, de akkor egy meredeken felfelé ívelő pályán. Csak egy apró érdekesség: akkor ez a létszám

23 kategóriára oszlott, most 54 csoportra. Terepi és logisztikai adottságaink, rendezőgárdánk képzettsége és munkabírása kétezer körüli induló létszámot tenne ideálissá. A HK családi program jellegét jól tükrözi a létszamarányok eltérése a teljes évi adatoktól: a gyerekek (16 éves korosztályig) magasabb, egyharmadot meghaladó aránya; a fiatal középkorúak (35 – 45) létszámfőlénye a fiatal felnőttekkel (21-) és az idősebb középkorúakkal szemben; továbbá a hölgyek magas, 40%-os aránya. Akadtak erősnek mondható nemzetközi mezőnyök, és ezúttal az elit sem nélkülözötte a csemegét. Összejött végre a Fanni – Ildikó párharc, amelyre az utóbbi években csak külföldi világversenyeken került sor. 5 napon át csak másodpercek döntöttek hol ide, hol oda. A dobogó harmadik fokáért is szoros küzdelem folyt 4 versenyző közt, Regina sikerével. A fiúnál viszont óriási különbség alakult ki, igaz nem akárcsak, a váltótagként világbajnoki címet birtokló brit Graham Gristwood tarolt. Az egész évben jól teljesítő Bakó Áron felőrlés hátránnyal biztos második lett, de az összes többi elit futó egy órányinál többet kapott, bár a többség nem indult minden nap. Egyébként mind az 5 napot 824 versenyző, azaz a résztvevők csak mintegy 60 %-a teljesítette hibátlanul, amelyre a pokoli esőzés szolgálhat magyarázatul.

Gördülékeny lebonyolítás

A lebonyolítást tekintve tetszett, hogy a teljes rajtoltatási időtartamot rövidre, a feltétlenül szükségesnél egy perccel sem hosszabbra mértézték. Elfértünk ennyien egyszerre a terepen, nem zavartuk egymást. Ezen belül is, az azonos egyesület indulói (tehát a feltehetően közlekedésileg egymáshoz kötöttek) igen szűk intervallumban kaptak rajtidőt. A kihelyezett célok alkalmazása lehetővé tette, hogy a rövid pályák is érdemi részekben vezessenek. Az

információközlés kezdve a 8 nyelvű versenykiírástól, a honlapon át, a tartalmát és az esztétikai kivitelét tekintve egyaránt magas színvonalú versenyprogramig, minden végig remekül működött. Természetesen tetszett a nógrádi tájfutásról szóló történeti kiállítás, hiszen számomra minden egyes térképlap, majdnem minden kiállított versenydokumentum régi kedves versenyemlékek sorát idézte fel. Nagyra értékelték, hogy a kicsit rizikós megközelítésű színhely kiváltására kidolgozott „B tervvel” rendelkeztek a szervezők, és azt mintaszerűen alkalmazták, amikor azt a külső körülmények szükségessé tették. Nagy kár persze, hogy az eredményhirdetésre kiszemelt, kivételesen pompás panorámát kínáló helyet kényszerültek feladni, de a biztonságos közlekedés mindennél fontosabb.

Szálláslehetőségek

A versenyközpontul szolgáló ifjúsági tábor egyidejűleg 3-féle szálláslehetőséget biztosított megfelelő kiszolgáló egységekkel. Ennek ellenére nem irigyeltem a sátorozókat, akik településkor még saját izzadságukban fürödtek a hőségben, utána viszont megállás nélkül kapták az

égi zuhanyt, versenyfelszerelésük megszáradásának legkisebb esélye nélkül. Családunk (Skulóék) a strand utcájában egy korábbi versenyről ismert vendégházban foglalt jó és drágának nem nevezhető szobákat, ahová Orsi is el tudott jönni 10 hónapos babájával (és persze versenyezni is tudott). Ráadásul egyeztetés nélkül is közeli baráti társaság jött össze a házban. Úgy gondolom, a többség megtalálta a számára megfelelő szálláshelyet Salgótarjánban.

A Retr-O 40 versenyen minden felszerelés 40 évvel ezelőtti volt

A W21E eredményhirdetése:

1. Gyurkó Fanni (SAS), 2. Szerencsi Ildikó dr. (SZV), 3. Bertóti Regina (GOC)

Szélsőséges időjárás

Szándékosan nem akarom a fentieknél részletesebben taglalni a szélsőséges időjárásból fakadó következményeket. Ezt meg kellett élni, szavakkal ecsetelni semmitmondó. De mi tájfutók erre mindenkor fel vagyunk készülve, a válogatottak számára pedig szinte természetes. Ahogy hallok és olvasom az ideai különböző korosztályos és szakági világversenyekekről szóló beszámolókat, az eltérő időpontok és helyszínek ellenére valamennyit érintette legalább részben egy özőnvízserű esőzés. Holott ez a nyár a földkerekséget tekintve az eddig mért legmelegebb nyár volt, ezen belül Magyarországon pedig a 3. legforróbb (augusztust tekintve a 4.), súlyos szárazsággal tetézve.

Jövőre Miskolcon lesz a Hungária

2001 és 2009 után jövőre ismét világversenyszerű kapcsolódó kísérőversenyről kerül megrendezésre az 5 napos Hungária Kupa. Újra Miskolcon, de ezúttal a szegediek szervezésében. Nem ez az első eset, hogy ők otthonuktól felettebb távol is vállalkoznak rendezésre. A főiskolai világbajnoksághoz kapcsolódó minden bizonnyal nagy létszámú és erős mezőnyöket, továbbá garantáltan jó és változatos terepeket és magas színvonalú térképeket jelent. Akár személyesen is ismerkedhetünk a kiváló versenyekkel, bajnokokkal. Ugyanakkor elvárásainkat ahhoz igazítsuk, hogy a kísérő jelleg teljes igazodással jár a VB programjához, időben, térben és minden egyéb tekintetben. Ez többnyire késő délutáni etapot, a megszokottól kisebb indítási időközt, vagy rövidített, esetleg kis területen megforgatott pályákat eredményezhet. A részletek máris olvashatók a HK honlapon, és az alapján készülhetünk. **Öreg Skulo**
gabor.scultety@gmail.com

Közös AUTÓ, SAJÁT POHÁR

Talán nincs olyan tájfutó, aki ne találkozt volna már a 'Zöldüljön végre a zöld sport!' projekt környezetvédelmi kezdeményezéseivel. A szelektív hulladékgyűjtés egyre jobban megy, a legtöbb országos versenyen az újrahasznosítható anyagok nagyobb része a megfelelő helyre kerül. Az elektronikus eredményközlés terjed, így kevesebb papírt fogyasztunk, mint néhány évvel ezelőtt. A felhasznált papír sokszor környezetbarát, újrahasznosított anyagú. Odafigyünk arra is, hogy ne csak húst lehessen venni a versenyek büféiben, ezáltal növelve a választékok és csökkentve a környezeti terhelést.

Van két olyan terület, ahol idei kezdeményezéseinktől további zöldülést remélünk. Az egyik a telekocsis utazás. A versenyekre a legtöbbször busszal vagy személykocsival érkeznek – a cél ezek minél jobb kihasználása. A külön buszok és a csapatok által szervezett autós utazások esetében a helyzet már most is elég jó, mert a csapatvezetők törekednek rá, hogy ne maradjanak szabad helyek. A kluboknak ez pénzkidobást jelentene és a környezeti terhelést is növelné. Bár ugyanez mondható el az egyénileg szervezett autós utazások esetében is, itt még lehetne javítani az autók kihasználtságán. Sok olyan felnőtt és senior verseny-

ző van, akinek az autójában lenne még egy-két hely más futóknak is. Jól tudják ezt azok a fiatalok, akik egyedül szervezik meg az utazásukat: sok éves tapasztalat, hogy a versenyekről hazafelé szinte biztosan lesz hely valakinél. Odafelé viszont nem olyan egyszerű a helyzet... De van megoldás! Csak arra van szükség, hogy a sofőrök hirdessék meg a szabad helyeket a tájfutók számára optimalizált Oszkár (oszkar.com) rendszerben. A zöld program keretében elértük, hogy már lehet úgy hirdetést feladni, hogy csak tájfutó tudjon helyet foglalni az autóban! A többi foglalást a sofőr törölheti, amire a foglalásor az utast figyelmezteti a rendszer. A rendszer tehát támogatja, hogy sport-

társakkal utazzunk. Ehhez mindössze annyit kell tenni, hogy a hirdetés feladásakor a megjegyzés rovatba be kell írni, hogy @tájfutas. Ha valaki a versenyek honlapján található linkeket használva ad föl hirdetést, akkor a megjegyzés rovat automatikusan ki is lesz töltve, a tájfutó címke mellett a verseny nevét is szerepeltetve. Kérünk minden autóst, hogy fontolja meg ezt a lehetőséget és ossza meg autóját és költségeit más tájfutókkal! Néhány Budapestről induló autó hirdetésének például biztosan örülnének a vidékről származó egyetemisták, akik versenyre indulnának. Az első 5 olyan autós, aki legalább 3 telekocsis utazását a tájfutó Oszkár-on keresztül szervezi, zöld pólót kap ajándékba!

A másik idén indult zöldítő projekt a saját poharas frissítés. Itt a pohár megszerzése után a legfontosabb dolog, hogy odafigyünk rá, hogy a pohár ne maradjon otthon! A versenyzők többségének a hozzáállása pozitív, csak még nem szoktuk meg, hogy a poharat is be kell pakolni az utazás előtt. Ha már ott van a pohár a versenyen, akkor futás előtt ne felejtjük el letenni a cél mellett kihelyezett pohártartókba! Figyeljünk oda erre és felejtjük el a környezetszennyező, főlegleges egyszer használatos poharakat!

Antal Miklós

MTFSZ Terephasználati

és Környezetvédelmi Bizottság

Fotók: Józsa András és Bódi Zoltán

XX. Rádiós tájfutó Európa-bajnokság Csehországban

HÁROM ARANY, KÉT EZÜST ÉS EGY BRONZ A TERMÉS

A rádiós tájfutás nyilván sehol a világon nem olimpiai sportág, mégis nem mindenütt becsülik le csak ezért. Ez okból is szerencsésnek mondhatja magát annak a 24 országnak a (kísérőkkel együtt) mintegy 300 rádióamatőre, akik augusztus 17-23. között a csehországi Mariánské Lázněben lebonyolított XX. Európa-bajnokságon élvezhették e szakág szépségét és nagyszerűségét. Ha bírálnom kéne a rendezőket, elég lenne nyúlfarknyi terjedelem, vagy még annyi sem. Illik azonban mindenekelőtt a magyarok sikereivel felvezetni ezt a beszámolót. Három paripa röptette ezt a – nagyrészt saját költségén rajthoz álló – 17 fős kis csapatot.

Klápika

Nem, nem elírás, nem Klárika, bár lehetne az is, mert a legjobban húzó Zarnóczyának ez a keresztnéve, ám a barátai csak Zarnónak hívják.

Őt a KLÁ jelöli, aki egymaga nyert 2 aranyat és 1 bronzot.

A PI Lászlóné Hornyai Piroska rövidítése (Piroska), egy merőben ismeretlen név a mezőnyben, ugyanis korábban Cserpák Ferencné néven futott és nyert világbajnokságot. Itt pedig mindjárt az első napon győzelemmel alapozta meg a mieink hangulatát. A KA pediglen férje ura, László Károly „monogramja” (Karcsi), aki egyéniben és csapatban szerzett ezüstérmével vált a legeredményesebb férfi versenyzőnké.

A három nagyszerű „paripa” tehát Klári, Piroska és Karcsi, közös „vezetőszáron” KLÁPIKA.

A 3 arany, 2 ezüst és 1 bronz az éremtáblázat ötödik helyére helyezte Magyarországot Csehország, Oroszország, Ukrajna és Fehéroroszország mögé –, de Németország elé, (bár ők több érmet nyertek, de aranyat egyet sem).

Lászlóné Hornyai Piroska a foxoring Európa-bajnoka

Ez az EB két fontos dologban is különbözött az eddiektől.

Elsőként az időpontjában. Az IARU (Nemzetközi Rádióamatőr Szövetség) világversenyei hagyományosan szeptemberben vannak, amit most a rendezők előre hoztak augusztusra. Ez számunkra két szempontból is hátrányt jelentett. Egyrészt így még kevesebb lehetőségünk adódott a felkészülésre, hiszen addig csupán 6 versenyt rendeztek Magyarországon, edzőtáborozásra meg egyáltalán nem nyílt alkalom. Másrészt ez a dátum ütközött a tájfutó Hungária Kupával, ami sokunknak az egyik ideai fontos versenye lett volna.

Egy más jellegű változtatásan már lehet vitatkozni. A megszokottal ellentétben itt olcsóbb szálláslehetőséget is kínáltak. A többé-kevésbé saját költségén versenyző magyar válogatott zóme ezt a (egymás közt csak csordaszállásnak nevezett) kolégiumot választotta.

És ebből az apropóból most megint hivatkozhatnék az esélyegyenlőségre. Vajon nem tekinthető-e dopingnak a négy csillagos hotel, ha az csak a szerencséseknek adatik meg? Szerencsére Mariánské Lázně (pél-

dál Miskolchoz képest) egy csendes, nyugodalmas város, az utcai zaj nem zavaró. Ám azt olykor-olykor a fölöttünk, alattunk, mellettünk lakó sporttársak sikeresen pótolták.

Aranyos foxoring

A világversenye 4 száma közül sokunknak leginkább a legújabb, a foxoring tetszik, melyben 2012-ben Szerbiában rendeztek először világbajnokságot. A foxoring hasonlít ugyanis legjobban a tájfutáshoz, mert a térképre az ellenőrző pontokat is berajzolják, igaz, a legfeljebb 100 méterről hallható adók nem feltétlenül a kör közepén vannak. A pontértései sorrend azonban kötetlen, ami nehezíti a dolgunkat, mert jó pályakitűzés esetén az bizony korántsem egyértelmű. (Ilyet igyekeztem tervezni én is az idei, Bükszentkeresztben, az Intercisa Kupa keretében megrendezett országos bajnokságra, ha már nem vehettem részt rajta, mivel éppen aznap a göteborgi WMOC-ról, azaz a Tájfutó Mesterek Világbajnokságáról utaztam haza.) Tehát ezen a jubileumi, XX. Európa-bajnokságon foxoringgal kezdtünk, és nem is rosszul.

A térkép: Radiovka 1:10000, contours 5m, 2015 júniusában készült, csak úgy, mint a többi. Itt Lászlóné Hornyai Pirooska új néven, de régi formában a W50 kategória bajnoki címét szerezte meg! Jóvoltából tehát már rögtön az első napi eredményhirdetésén meghallgathattuk a magyar Himnuszt. Pontszerző helyen, éppen előtem, az ötödiken végzett László Károly az M60 kategóriában.

És bizony nagy kár, hogy itt nem hirdetnek csapateredményt, mert abban magasan nyertünk volna...

Édeskevés a sprint

Következett a gyorsasági, vagyis a sprintverseny, amiből édeskevés van idehaza. Pedig ennek a rövidhulámú versenyszámnak a ritmusára csak sok-sok gyakorlással lehetne ráérezni. Ezzel szemben az idén itthon csak az Aranyhomok Kupán, a Puskás Kupán Vértesszőlőn, s az Intercisa Kupa keretében lebonyolított országos bajnokságon próbálkozhattunk. A sprint pályája rendszerint rövid, 1-2 km, ám az adóknál nincs bója, csak az SI doboz az állványon. (Kivétel az úgynevezett S pont, aminek érintése a gyors és a lassú adók keresése között kötelező,

meg persze a befutópont, az úgynevezett bacon, ahol lóg a bója is.

Minél több adót találunk, illetve találtunk már meg, annál magabiztosabbak leszünk.

A rádiós tájfutóknak feltett jó kérdés ezért nem az, mennyit fut havonta, hanem hogy hány adót fogott!

Én például ezen az Európa-bajnokságon jelentősen megemeltem az idei szezonban fogott sprint adóim számát, mert erre csak két versenyen nyílt mód. (Az OB időpontjában Göteborgban, a Tájfutó Mesterek Világbajnokságán futottam.) Így felvenni a versenyt a nemzetközi élmezőnnyel, no ez az igazi magyar virtus!

A magyar csapat kísérőikkel

Meg az eredménye is: az aznapi díjkiosztáson csak egyetlen magyar lett érdekelt, Venczel Miklós, aki a zsűri tagjaként az érme átadásánál működött közre.

Ez egyébként egy roppant érdekes hangvételű díjkiosztás volt. A helyszín, a négycsillagos Cristal Palace Hotel első emeleti kongresszusi terme ugyanis egy légtérben van az alatta lévő étteremmel, ahol éppen zenés-táncos estet tartottak. Különleges élményt jelentett a nemzeti himnuszokat kánonban hallgatni Karel Gottal...

A sprint terepe különben ideális, lapos, ruganyos talajú, gyönyörű fenyveserdő volt. (A térkép: Lido 1:5000 contours 2 m.) Az ilyenben öröm és élvezet a tájfutás, bár a gyors iram miatt szinte a térkép-nézésre sincs idő, (de talán szükség sem, hacsak nincsenek veszélyes, vagy a haladást erősen hátráltató területek a pályában.)

Klasszikusban jók vagyunk

A program második felében a klasszikus versenyszámok terepeire már egy jó órányit „buszocskáztunk”. A legnagyobb mezőnyök is itt indultak, ezért egyes kategóriák rövid (RH), mások ultrarövid (URH) hullámon versenyeztek. A rajtoltatás így is több mint 4 órán át tartott. Addig folyt a sajtós, semmi másra nem fogható nyüzsgés a rajtkaranténban.

Zarnóczy Klára nemcsak egyéniben, hanem Radics Anna teljesítményével csapatban is aranyérmes lett.

Manapság már maga az hihetetlen, hogy egy kb. 200x200 méteres területen összehúzóult tömegben egyetlen mobiltelefon sincs. Azaz itt egy mégiscsak akadt. A csehek világ-bajnok klasszisa, Vitek Pospisil nem vette komolyan a tilalmat, miszerint ide semmiféle híradásra alkalmas készülék nem vihetnek be a versenyzők. Mivel ezt megszegte, a végén még örülhetett is, hogy miatta nem a teljes, 32 fős cseh válogatottat zárták ki, hanem csak öt egyedül! Klasszikusban az adók megtalálását piros-fehér bóják könnyítik. A két hullámhossz „rókáinak” megkülönböztethetőségére a rendezők igen praktikusán az URH bóják közepére függőleges kék csíkot ragasztottak. A szintes, köves, meredek bonyolult hegyi terep leküzdése már eleve nagyon komoly feladatot jelentett. Ráadásul itt több helyütt legalyzott fenyvesek is nehezítették a futást. (A térkép: Studánka 1:15000, 5m). Mivel azonban a klasszikusokban jók vagyunk, itt már temett számunkra babér, noha nem mondhatjuk túl szerencsésekknek magunkat. Lászlóné Piroksa például csupán 7 másodperccel szorult le a dobogóról! Úgy éreztem én is, Isten velem van, de Fortuna másfelé járt. Zarnó azért a harmadik helyé-

vel csak kiharcolta, hogy aznap is legyen a pódiumon magyar zászló.

Mégiscsak szép az élet

Őszintén szólva, az addig elért eredményinknél azért lényegesen jobbakban reménykedtünk, (különösen az érem nélküli fiúk), s ezért elszántan készülődtünk az utolsó megmérettetésre.

Az azt megelőző pihenőnapon egy buszos kiránduláson gyűjtöttük az erőt, Frantiskovy Lázné városával és egy mofettás nemzeti parkkal ismerkedve.

Azután az első klasszikus nap terepével kissé átfedésben egy még szintesebb, még kacifántosabb pálya várt ránk. (Térkép: Bavorská cesta 1:15000, 5 m). Egyedül az időjárás fordult kedvezőbbre, az előző napok őszi hűséhez képest egyetlen szál bozóttruha elég volt a futáshoz. Az URH pálya, mint szinte mindig, most is hozta a nagy reflexiókat, s emiatt (is) a sokszor váratlan, meglepő eredményeket. Nem hiába mondjuk mi magyar rádiós tájfutók, de valóban itt van a legtöbb keresnivalónk - már mint az elrejtett adókon kívül.

Zarnó a bronz után most győzni tudott és Radics Anna előkelő negyedik helyezéssel a csapatver-

senyt is megnyerték a W50 kategóriában. Nálunk M60-ban László Karcsi remekelt és a legyőzhetetlen orosz Guliev Chermen mögött (aki a tavalyi kazahsztáni világbajnoksághoz hasonlóan itt is négy számot nyert a négyből) a második helyen végzett.

Nekem viszont meg kellene tanulnom hatékonyabban udvarolnom Fortunának, aki aznap még messzebb távolodott tőlem. Ezen a pályán a szokásos 3 adó helyett négyet kellett keresnünk. Mint utóbb kiderült, én már csak mintegy 100 méterre lehettem a harmadiktól, mikor olyan reflexiót mértem, hogy csak 3 periódus, azaz 3x5 perc után leltem rá. De még ez sem lett volna sorsdöntő, ha a következő simán kikapom. Am ott is elment pluszban 5 percem, s így végeredményben 4 percnél kevesebb hátránnyal szorultunk a második helyre Ukrajna mögött...

Gondolkodjunk!

Az éremtáblázaton 24 ország között elért ötödik helyezésünk azért azt mutatja, hogy ott vagyunk a világ élvonalában még így is, többé-kevésbé saját költségünkön képviselve Magyarországot. A jelenlegi sportkoncepció alapján ugyanis nincs sem eredményességi, sem más, fix, tervezhető támogatásunk. Ezen talán érdemes egy kicsit elgondolkodni. Mert mit lehet gondolni az olyan országokról, ahol például sikeresek a téli sportokban, de ezeket mégsem támogatnák? Vagy az olyanokról, ahol nemzetközi összehasonlításban is eredményesek teszem azt vízi sportokban, vagy kerékpározásban, vagy bármely más sportágban, de koncepciólan nem kapnának támogatást? Kinek az érdekeit szolgálja ez? Gondolkodjunk!

Kovács Attila Gábor
Miskolc
kovacsagabor@gmail.com

Férfi érmeseink, az M60 csapat (jobbról balra): az egyéniben is ezüstérmes László Károly a kép közepén, Kovács Attila Gábor és Szűk Zoltán

IOF RENDKÍVÜLI KÖZGYŰLÉS A VB IDEJÉN

A világbajnokságok alatt mindig folyamatosan ülésezik az IOF elnöksége és összeülnek a tagországok képviselői is. A 2015-ös VB ebből a szempontból különleges volt, mert a menetrend szerint következő Elnökök konferenciája mellett ezúttal az IOF elnöksége egy rendkívüli közgyűlés összehívását is javasolta.

A 2015. VIII. 6-án megrendezett Elnökök konferenciája több napirendi pontot tartalmazott. Brian Porteous, IOF elnöki bevezetőjét az alábbi témák követték:

1. IOF Sportolói engedély bevezetése, az IOF dopping ellenes tevékenységének jövőbeli finanszírozása.

A tájfutás nemzetközi szinten eddig doppingmentes sportnak számított. A doppingellenes küzdelem legfontosabb eszközei a különféle tesztek (akár a nagy versenyekhez kapcsolódóan, akár azon kívül). A NOB nyomására minden sportágban növelni kell a tesztek számát (ezt az elit tájfutók is elfogadják, támogatják), de ennek anyagi feltételeit meg kell teremteni. A versenyzők számára 2014-15-ben meglepetést okozott, hogy már minden szakág Világ Kupa versenyén (így a 2015. tavaszi várgesztesi tájékoztatósi kerékpár VK-n) volt ellenőrzés, amelyet már nem az IOF által küldött ellenőr koordinált, hanem az adott ország nemzeti doppingellenes csoportja végezte a teszteket. Viszont a megnövekedett számú tesztek a korábinál jóval drágábbak, amit nem lehet egyszerűen a versenyrendezőkre hárítani (ez főleg a kisebb szakágak VK versenyének rendezőit sújtotta aránytalanul).

2016-re a tesztek becsült összköltsége 50-60 ezer euró (kb. 1000 versenyző érintett a 2014-es IOF versenyek alapján).

A finanszírozás egyik eleme lenne a versenyzők által fizetett éves sportolói engedély, melynek kiváltása csak a fontos IOF versenyeken (VB mind a négy szakágban, VK abban a három szakágban, ahol ilyen versenyt rendeznek) indulók számára szükséges. Az engedély egyben egy személyes nyilatkozat a versenyző részéről, amelyben vállalja, hogy doppingszerek

nélkül készül a versenyekre. A rendszer 2016-ban indulna, az éves díj várhatóan 30 euró lesz. A kevésbé fejlett tájfutó országok számára összesen három engedély kiváltása ingyenes lesz. A részletes szabályozás 2015. X. 31-re készül el.

2. Regionális és ifjúsági fejlesztés
Létrejön egy új bizottság az ilyen erőfeszítések koordinálására. A két fő cél a tagországok támogatása és a fiatal (ifjúsági) sportolók részvételének bátorítása. Jelenleg 25 olyan tagországa van az IOF-nek, amelyek nem teljesítik a teljes jogú tagság feltételeit (legalább egy szakágban rendszeres nemzeti bajnokság rendezése), ezen tagországok elvesztése jelentősen csökkentené az IOF tagországok számát, így fontos, hogy minden segítséget megadjunk ezeknek az országoknak (legalábbis azoknál, ahol igényelnek ilyen segítséget).

3. A fő IOF versenyek programjának áttekintése

Ez egy folyamatban lévő projekt, amely minden szakágat érint. A végső jelentést a 2016-os IOF közgyűlés fogja tárgyalni.

4. Az IOF Iroda átalakítása

Az új IOF főtitkár (Tom Hollowell) jelentős változtatásokat hajtott végre az IOF Iroda működésében. A korábbi munkatársak egyike sem vállalta az IOF Iroda Svédországba költözését, így új munkatársakat kellett toborozni. A főtitkár mellett még egy sportadminisztrátor és egy irodai adminisztrátor lesznek a főállású alkalmazottak. Minden más feladatot részlegfoglalkozásban látnak el.

Az IOF rendkívüli közgyűlésének lényegében egyetlen napirendi pontja volt: a világbajnokságok jövőbeni programja. Az IOF felhívására 15 tagország küldte el részletes véleményét az IOF korábbi javaslatával, az erdei és a sprint VB-k különválasztásával kapcsolatban (az évenkénti VB megmaradna, de 2019-től felváltva lenne sprint és erdei VB). A szétválasztást előnyösnek ítélték a válaszolók mind pénzügyi szempontból, mind a tévéközvetítések szempontjából és vélhetően kisebb erőforrások igénye-

Az IOF alelnökei és főtitkára (balról jobbra): Leho Haldna alelnök, Tom Hollowell főtitkár, Michael Dowling alelnök, Astrid Waaler Kaas alelnök

bevételével is megrendezhető. Tehát olyan országok is képesek lehetnek például egy sprint VB-t megrendezni, amelyek bizonyosan nem alkalmasak, vagy nem elég fejlettek egy erdei VB megrendezéséhez.

A projektnek ebben a fázisában fontos volt a közgyűlés véleményének kikérése: felhatalmazást kap-e az elnökség a projekt folytatására, a részletek kidolgozására, hogy a 2016-os közgyűlésre már egy részletes javaslatot lehessen beterjeszteni. A projekt egyelőre csak a tájfutó szakágra koncentrált, az egyelőre még nem világos, hogy egy esetleg szétválasztás vonatkozna-e a többi szakágra is. Jelenleg az alábbi részletek ismertek a javaslatból:

- az erdei VB három versenyszámból és egy selejtezőből állna: középtáv, normáltáv, váltó.

- a sprint VB versenyszámai: sprint egyéni, sprint váltó és egy további (még ki nem dolgozott) versenyszám.

- az erdei VB-k a páratlan években, a sprint VB-k a páros években lennének.

A közgyűlésen 36 tagország volt jelen. Az előzetes hozzászólások szerint Franciaország jelezte, hogy nem támogatja a javaslatot. Csehország jelezte, hogy gondolkodik a 2019-es VB rendezésén, de csak a jelenlegi program alapján. Több ország (Dánia, Ausztrália, Egyiptom, Hongkong) támogatta a javaslatot, de például Lettország inkább a két VB évenkénti párhuzamos rendezését támogatta. Végül a javaslatot 24 ország támogatta, 9 ellenezte és 3 tartózkodott (köztük Magyarország is). A közgyűlés az elnökség javaslatát így támogatta, így folytatódik a részletek kidolgozása.

A közgyűlés utolsó aktsa az IOF arany jelvényt kitüntetésének átadása volt Björn Perssonnak, az IOK korábbi sportigazgatójának, aki 22 éven át dolgozott az IOF különféle bizottságaiban.

Ugyancsak most adták át az ezüst jelvényt Juraj Nemecnek (Szlovákia) és a bronz jelvényt Eivind Tonnának (Norvégia).

Az elnökségi üléseken sok döntés született.

Brian Porteous, IOF elnök a közgyűlés előtt

- A Dominikai Köztársaság lett az IOF 80. tagországa.

- Megváltozik az Európai Munkacsoport szerepe. Korábban ez a munkacsoport ítélte oda az európai kontinentális bajnokságok rendezőit. A jövőben ezt a feladatot az IOF megfelelő bizottsága (FOC) látja el. A nálunk ifi EB néven ismert EYOC szerepéről az IOF elnöksége majd az októberi ülésén dönt (eddig ez nem számított hivatalos IOF versenynek, más kontinenseken hasonló versenyt nem rendeztek).

- A 2018-as tájékoztatósi kerékpáros VB rendezésére Ausztria és Dánia pályázott. Mivel mindkét pályázat kiemelkedően jó minőségű volt, így a tájékoztatósi kerékpáros bizottság javasolta az elnökségnek mindkét pályázót meghallgatását. Az elnökség végül Ausztriának adta a rendezés jogát.

- A 2017-es tájékoztatósi kerékpáros VK (VB-n kívüli) helyszínei: Ausztria és Franciaország.

- A 2019-es trail-o VB rendezését Portugália kapta (más pályázó nem volt).

- A 2018-as junior tájfutó VB rendezését Magyarország kapta (Kecskemét), más pályázó nem volt (a szavazásban érintetlenként természetesen nem vettem részt).

- Senior VB 2018, több pályázó is volt, melyek közül két pályázót javasolt a FOC az elnökségnek. Végül Dánia lett a nyertes pályázó.

- Senior VB 2019. Lettország a 2018-as tájfutó VB rendezését azzal a feltétellel pályázta meg korábban, hogy megkapja az egy évvel későbbi senior VB rendezését is (Lettország hosszú évek óta pályázott eredménytelenül a senior VB rendezésére). Végül a közgyűlés, illetve az elnökség ezt a döntést egy megfelelő színvonalú pályázathoz kötötte, mely meg is érkezett.

- A 2017-es új-zélandi Senior Világjátékok (WMG) kapcsán felmerült a tájfutás sportág kiválása a WMG programjából és a megszokott önálló senior VB rendezése. Ebben a kérdésben egyelőre nem született döntés. Hasonló problémával a 2013-as WMG esetén is szembesült az IOF. A WMG esetén a nevezési díj magasabb, de a WMG ezért lényegében nem ad semmiféle többlet szolgáltatást.

- Az IOF megvizsgálja a tájfutás sportágnak a nyári Universiade programjába kerülésének esélyeit (a sítájfutás bekerült a téli Universiade programjába 2019-től és 2016-tól lesz 2016-os főiskolás sítájfutó VB is).

- 2016. júniusában Budapesten lesz IOF elnökségi ülés.

Zentai László
zentai@
caesar.elte.hu

3. SIKETEK TÁJFUTÓ VILÁGBAJNOKSÁGA - USA

Hogyan jutottam ki a VB-re?

Január végén lezárult a Felnőtt Siketek tájfutó vb nevezése (angolul WDOC röviden). A Magyar Hallássérült Sportszövetség elnökségi ülésén úgy határoztak, hogy nem támogatják a tengerentúli verseny részvételét a tájfutóknak. Erről azonban nem kaptunk értesítést. Én februárban tudtam meg a döntést, és nagyon elkeseredtem. Elgondolkodtam rajta, mit tegyek: megéri-e saját költségen elutazni a New York állambeli Rochesterbe a vb-re, vagy inkább ezt a

pénzemet 2-3 hónapos nyári európai versenyekre költsém edzőtáborokkal.

Inkább lemondtam a VB-ről, lellem szomorúsággal volt tele. Márciusban azonban úgy döntöttem, mégis szeretnék részt venni a 3. Siket vb-n és ehhez szponzorokat kerestem, lobbiztam MHSSZ-nél. Támogatták a jelentkezésemet, egy nyilatkozatot kellett aláírnom, miszerint büntetést kell fizetnem, amennyiben június 30-ig nem sikerül elintéznem a részvételt. Ezzel elég időt kaptam a döntésemhez.

A vb magyar résztvevői

Telek Tibor világbajnok, de a többiek is érmesek

Májusban, hála édesanyámnak, unokatestvéremnek, Jászapáti önkormányzatának és munkahelyemnek, elég támogatást szereztem, hogy részt vegyek a 3. WDOC versenyen. Köszönöm barátainknak is, hogy felkészülésemben segítséget nyújtottak.

A versenyek

Torontóba repültem, mert így olcsóbb volt a repülőút. Másnap egy kanadai versenytárrsal Port Doverbe utaztunk, ahol két éjszakát töltöttünk, majd a rochesteri lakóparkban kaptam szállást ismerőseim ismerőseinél. Nagyon kedvesek és segítőkészek voltak vendéglátóim.

Augusztus 4-én érkeztem meg a tájfutó VB helyszínére, ahol a szállodában összefutottam versenyzőtársammal, akikkel együtt alkottuk a Szenior csapatot, és akik önköltséges módon utaztak ki (Szebeli M45, Telek és Illés M55). Előtte ők New Yorkba repültek várost nézni, majd a Niagaraát nézték meg gyönyörű napsütésben.

5-én délelőtt terepbemutató volt, ami hasonlított az európai terephez, majd délután megnyitó ünnepség. A nagy távolság miatt a résztvevők létszáma elmaradt a szokásostól, de azért tizenegy ország így is rajthoz állt.

6-án volt az első vb versenynap, a sprint, ahol 8. lettem. A versenyt az egyetemvárosban rendezték. Meglepődtem a szoros időeredményen, közel voltam a többiekhez. Szenioroknál M55-ben Telek Tibor világbajnokságot nyert, Illés Vilmos 3. és Szebeli M45-ben 2. lett. A sprint váltón nem indultam, mert nem volt csapatom (két lány + két férfi).

7-én volt a középtáv. Mendon Ponds Parkban rendezték a kedvenc verseny-számomat, abban bíztam, hogy jobb leszek. Figyeltem, koncentráltam. Előző nap figyelmeztettek minket egy növényre (Poison Ivy). Ez a növény nagyon hasonlít a csalánra, de nem csíp, simább és alig érződik a bőrön, ha megérinti az ember. Figyelmeztetés arról szólt, hogy verseny után azonnal be kell kenni Poison Ivy krémmel, máskülönben pár nap múlva viszketni fog, és kipirosodik a bőr.

Az eredményem nagy csalódás volt. Második pontnál súlyos hibám volt, rossz útvonalat választottam, és az erdőben teljesen összezavarodtam, emiatt 5 percet veszítettem. Mire megtaláltam az elkevert pontomat, megpróbáltam behozni a lemaradást a célig, de nem ment, és dühösen értem célba a 9. helyen, amire nem vagyok büszke.

8-án jött az utolsó egyéni szám, a hosszútáv. Ezt a számot is szeretem, de fizikailag legyengült a lábam. A terep a Letchworth State Park keleti területén volt. 100 méter magasról lehet nézni a tájat és a folyót, gyönyörű volt a kilátás.

A terep hasonlított az eddigiekhez, és nagy szerencse, hogy egész héten nem esett, az megnehezítette volna a versenyt.

Javítottam a pozíciómon, 6. lettem. Ezzel meg voltam elégedve. A mögöttem lévő litván elkaptott engem, fizikailag erősebb volt, de tájékozódásban gyengébb. Négyyszer is összefutottam vele. 96 perc alatt értem célba a gyenge futásom ellenére. A Célban vettem észre, hogy megelőztem a litván ellenfeletem.

Szebeli nagyot küzdött ukrán ellenfelével. Körülbelül azonos idővel értek célba. A dugókák leolvasása után kiderült, hogy Szebeli a világbajnok, 7 másodperccel jobb lett, mint az ukrán, aki 2. helyezést ért el. Szebeli elsírta magát, mert pont aznap volt 9 éve, hogy meghalt édesapja, és úgy érezte, apja fentről nézi boldog győzelmét.

9-én volt az utolsó versenynap, nem indultam, mert nem volt csapatom.

Izgalmas volt az ukrán-litván férfi duóban a befutó. Az ukrán-litván páros szorosan haladt az utolsó pontról felfelé, majd jogosan az ukrán ért előbb a célba, de a versenyszabályzat szerint be kellett volna dugni a dugókát az SI-dobozba. Az ukrán rosszul fékezett, lecsúszott a bójára és eltörte az állványt, miközben kereste az SI dobozt. Eközben a litván próbálkozott, de meglátta a másik SI dobozt és rögtön dugott, végül az ukrán is bedugta alatta valahol... így azonos időeredményt mutattak ki...

A szeniorok az előző számok alapján vadászrajttal indultak az összetett helyezésekért. Szebeli István megtartotta a második helyet M45-ben, Telek Tibor előrelépett az első, Illés Vilmos pedig a második helyre M55-ben.

Este bankettet tartottunk, ahol ajándékot

Szebeli István is világbajnok

Mihályi Ferenc a középtávú versenyen

adtunk: a szervezőnőnek, pályabírónak, technikai vezetőnek és az amerikai szövetségnek. Több ország is hálás voltak Rochester tájfutó klubnak és a pályabíróknak, mert elvállalták az összes tevékenységet a VB kapcsán.

Beszélgettünk, játszottunk vicces tájfutó játékkal. Másnap a szeniorok mentek vissza New York-ba városnézésre, míg én maradtam 9 napig chicago-i és toronto-i kiránduláson.

Összefoglalva, nagyon jól éreztük magunkat, sokkal hangulatosabb volt a siket közösségben a tájfutó esemény, mint bármelyik hétvégi verseny, vagy bárhol a hallókkal.

Nem bántam meg, hogy elmentem a 3.Siketok vb-re, amiért tudtam szerezni vb pontot, mert megérdemeltem a küzdelem során.

Folytatom a felkészülést a jövő évi olomouc-i siketek EB-re, majd 2 év múlva a törökországi siketlimpiára Samsun városában.

A következő, 4 év múlva rendezendő VB helyszínét később, egy év múlva hirdetik ki, eddigi jelentkezők: osztrákok és kazahok.

A verseny honlapja: <http://www.wdoc2015.org/>

Mihályi Ferenc
fecsoki@gmail.com

TÁJKERÉKPÁR A MECSEKBEN

Maccabi kupa és középtávú OB

Az év utolsó hazai tájbringás versenyét a Maccabi VAC Tájékoztató Futó szakosztálya – Paskuj Matyiék – szervezte, még hozzá tájkerékpáros szempontból új terepen, a Szuadón. Aki futott már ezen a víznyelős részen” tájat”, az jól tudta, hogy izgalmas tájékoztatósi élmény lesz beleveszni a töbrösbe. Vajon mennyire tekerhetők az utak? Mennyire lesz sár? Jó lesz-e az új térkép?

Mindjárt kiderül. Az ötlet, hogy a Mecsek kupával együtt legyen a verseny, jó volt. Lehetőség lett volna a futóknak kipróbálni a tájkerékpárt, a bringásoknak meg bemelegíteni, ráhangolódni a versenyre egy jó kis futással, de valamiért kevesen vállalták ezt a „kettő az egyben” lehetőséget, én magam például azért, mert túl későn esett le, hogy a két verseny egy helyszínen lesz és már nehéz lett volna megszervezni a korábban odautazást, meg ami még ezzel jár. Az első napon még javában zajlott a Mecsek kupa, amikor a biciklikkel megrakott autók elkezdtek üres helyek után körözni a teli parkolóban. Tehát a verseny tömeghangu-

lata már megvolt. A rajtba menet nagyjából látszott, hogy sár ugyan van, de nagyrészt tekerhetőek az utak. Az idő remek, jöhetnek a hegyek, a pályaadatok ugyanis elég rendes mennyiségű szinttel rögösek vagy éppen kecsegtettek, mert bizony vannak, aki szeretik a felfelé tekerést.

Én indultam elsőnek a hegy tetején levő rajtból. Az első benyomásom az volt a térkép láttán, hogy jaj, ez tényleg a töbrös, a második meg az, hogy hoppá, nem látszik a pályanyomat rendesen. Emiatt jól hátra is

vigyorgtam a rajtnál sorakozókra, hogy majd rájöttek ti is! Rájöttek. Szerencsére ez volt ennek a két napnak a legnagyobb baja, hogy az első napi pálya kisilabizálásánál kifolyt a szegény tájbringások szeme. Ehhez hozzájön még a rázkódó térképtartó, tehát nagyjából reménytelen a menet közbeni lilás vonal vagy karika megtalálása. A pálya viszont kifejezetten élvezetes volt, szép helyeken vezetett, az utak nagy része, a meredek is tekerhetőek voltak. Sőt, időnként, ahol az útvonalválasztás megengedte, maga az erdő is, és ez elég ritka, hogy lehet gallyat ropogatni a fák között. A térképen volt némi hiányosság, vagy nem egészen érthető rész, az egyiket az

Előző napi pályaelemzés

arra járok egész egyszerűen a térkép Bermuda-háromszögének nevezték el, mert mind a két napon elvesztek benne. Viszont ne felejtjük el, hogy igen gazdag úthálózattal bíró terepről készült első MTBO térkép ez, és az ezzel járó gyermekbetegségek könnyen járóhatók. Az első napi utolsó pont is a legközelebbi ilyen inkább ne kategória volt, mert egy vízmosásos szűk ösvényen kellett lerongyoltni, majd kimenteni az erdőből a parkolóban éppen kifelé araszoló autók és bámészkodó turisták közé. Jobban kellett figyelni, mint az erdőben, miközben azért halad-

Rajt előtti készülődés

Füzy Anna (N21E) a rajtban

ni is akart még mindenki, mert tartott a pálya. Szerencsésebb lett volna egy kihelyezett céldoboz az erdő aljában, ami után csatlakozni lehetett volna a békésen andalgó turistákhoz és lecsorogni a szépen megépített célba.

Én mindig hadilábon álltam ezzel a lukacsos hegygel, bringával sem volt egyszerű, ezért jó sokat hibáztam is, de a legtöbb idő leginkább az erre vagy arra menjek típusú ácsorgással telt el. A vége felé teljesen elvesztettem a fonalat és onnantól kezdve ezt a versenyt terepbemutakozásnak fogtam fel, sok feleslegesnek tűnő kitérővel és valójában is teljesen felesleges vállon biciklit felfelé cipelős betétekkel. Hiába no, hát csak tájfunó vagyok valahol!

A második nap középtávú országos bajnokság volt. A rajt ugyanott, a rajtba menet megint lehetett gyakorolni a gyökeres-vízmosásos-csúszós emelkedőn való mászást vagy kerékpártolást, kinek mi esett jobban. A láthatatlan magentával nyomott pályanyomatot a rajtban biztosított piros filcekkel lehetett kvázi olvashatóvá varázsolni. Ez jó ötlet volt, bár volt olyan, aki nem rajzolt át mindent és ki is hagyott egy pontot emiatt. Szintén többeknek útjába került egy lovascsapat, akik ugyanolyan kevés lelkesedéssel fogadtak minket, mint mi őket. Nekem jól jött a tegnapi ismerkedés a tereppel, sok helyen inkább a már előző napról ismert

MTBO Középtávú OB - F21E dobogószínei:

1. Bedő Csaba BSC, 2. Rózsa László MSE, 3. Beöthy Ádám KFK

utakat választottam, ezért egyszer csak elkapott a flow és egészen jól mentem a pálya ¾-éig, azaz mentem volna, ha a térképtartóm egyik csavarja nem lazul ki és nem lebegforog az egész tányér boldogan a rázkódás ütemére. A hangja is szörnyű, de reménytelen bármit is menet közben kiolvasni, tehát vagy bízik az ember a térképfényképező memóriájában, vagy bemagolja a kinézett útvonalat: a második töbör után balra fel aztán az útvilágban jobbra, majd balra balra stb. Nem egy elit pályán induló versenyzőhöz illő módszer, tudom. Az utolsó előtti pontnál elrepült a térképtartó teteje, innentől kezdve

eddig még nem érintett területen és környezetben szívesen láttak minket. Jó kis terep volt, ahol a tájékozódási feladat és a fizikai felkészültség is számított. Kiváló volt az ajánlott helyi szállás csapatépítéshez és az MTBO hazai jövőjéről való beszélgetéshez. Azt örömmel láttuk, hogy néhány, eddig csak montizó kerékpáros is indult a versenyen, és úgy hallottuk, hogy tetszett is nekik. Bízunk benne, hogy jövőre többen próbálják majd ki, milyen biciklivel tájékozódni, vagy tájékozódva biciklizni – erre ez a verseny is remek alkalom lett volna, és lesz jövőre is!

Pénzes Erzsébet

SPRINTVERSENY RETRO KÖRNYEZETBEN

Érdekes, újszerű, versenyekkel zárult a 2015-ös szezon a tájkerékpározásban.

Az Abaligeti hétféve előtt Miskolcon járt a mezőny, ahol a DTC lelkes csapata várt minket. A kétnapos hétféve nyitó száma a sprint OB-volt.

Ahogy közeledett a verseny, sorra kaptuk a változatos infókat, melyeket ki gyorsabban, ki lassabban értelmezett. Nekem csak a verseny végére sikerült a lényegét megemésztennem.

Elég hamar jött a hír, hogy az első nap a „vasgyár”-ban lesz. Azt hogy ott lehet versenyt rendezni, már vagy három éve tudtam, mert egy lehetséges helyszíne volt az idei világtörőnek, melyet annak idején Nagy Bandival megnéztem. Sajnos nem elég alaposan.

Szóval jöttek a hírek, ha nem is 20 éve ott rejtőzködő martinászokról, – bár ahogy tekertünk azt is el tudtam volna képzelni, hogy egy rom mögül előugrik egy –, hanem arról, hogy ha letér valaki az útról, pár méteren belül biztos defektet kap, csapdába esik, szóval erősen javasolt az utakon maradni. Verseny közben pontosan megértettem, miről volt itt szó.

Aztán kiderült, hogy a terület ábrázolására a jelenleg használt jelkulcs alkalmatlan. Megjegyzem, van olyan része a gyárterületnek, a fedett függőfolyosó, amit a mai napig sem tudom, hogy lehetne ábrázolni. A rendezők lelkiismeretesen tájékoztatták a népet az általuk alkalmazni kívánt jelölésekről, amin aztán jól elleveleztünk.

A verseny közben, de főleg utána a térképet nézegetve derült ki számomra, milyen nehéz és érdekes feladatot sikerült Sümegi Janónak nagyon jól megoldania. Persze szóvá lehet tenni, hogy a nyomtatásban a barna út és a sárga durva

nyílt terület kevésbé volt különböző, mint az a képernyőn látszik, de ez nálam maximum másodpercekben mérhető idővesztést okozott, míg a saját hibáim miatt többet kevertem itt, mit az egész szezonban együttesen, pedig én azon szerencsések közé tartozom, akik a rajt után egy ideig tudták merre járnak. De ez nem tartott sokáig.

A verseny egyik érdekes feladata a nehezen azonosítható szintkülönbségek felismerése volt. Egy fiatalos erdőben leterve pl. hirtelen 5-6 sínparra lettem figyelmes, majd az erdő egyik szélén lenézve függőleges falat látok, benne ablakkal. Akkor derült ki, hogy ez egy „tetőterasz” valójában, csak elhanyagoltabb, mint a plázákban szokott

Levi és Szőri

lenni. Le/felmenni ilyen helyeken, keskeny lépcsőkön lehetett, amire nagyon találó volt a piros felülnyomás. Valójában visszafelé lehetett gondolkozni, ahol pirossal felülnyomott lépcső van, ott jelentős szintkülönbségnek is kell lennie valahol a síkok között.

Ha magamtól nem jutott volna eszembe, volt, aki szóljon, ne felejtsek el kamerát vinni. Nem felejtettem el, sőt megtanultam, hogy kell feltölteni YouTube-ra. <https://youtu.be/KPzShP6D4P4> Jó volt látni a folyamatosan növekvő nézőszámot, még jobb volt olvasni a kommenteket, volt, aki hangosan nevetett keveréseimen, vagy drukolt az útvonalat is nézve, hogy ne arra menjek. Sajnos későn.

A verseny igazi varázsa a légkör volt. Ha valaki nem tudta hol jár, akkor is láthatta, mekkora élet lehetett ott valaha, és hogy az enyészeté lett az egész. Rozsdás vaslépcsőn át bokrok közt haladva egyszer csak

Szilvi

egy korlát, ami megállásra, körületekintésre késztet, fák között szinte már alig lehet észrevenni a vasúti sínt.

Üres csarnokok, futómacska és sín nélkül sorakozó futódarupálya-oszlopok, de olyan hosszan, hogy még tekerve is soknak tűntek. Lakóháznak látszó kisebb épületek,

melyekből 20 cm-es törzsű fák nőttek már ki.

Ennyi ipari műemléket, romot még nem láttam egy helyen, és már várom, hogy jövőre ismét nyeregből nézhessem.

Mets Miklós

Fotó: Zsigmond Száva

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vízálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatással nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretük: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x510 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKEP PAPIR

**MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG**

GRAFFIC-COM₈₇

SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

DUNÁNTÚL KUPA SOPRONBAN

Ebben az évben Sopronban került megrendezésre a Káldi Természetjáró és Tájékozódási Futó Egyesület rendezésében és a SMAFC támogatásával a Dunántúl Kupa.

Az első napi városi verseny során első alkalommal került sor a történelmi belvárosban rendezett térképes futásra. Ez látszott a helyi lakosok által feltett kérdésekben is. Még egy helyi közterület fenntartó is kért egy térképet, hogy ennek alapján tájékozódjon a belvárosban. Az újonnan készült térkép engedélyezése eléggé elhúzódott, miután a város főutcáját felújítás miatt építési területté nyilvánították és így külső területeket kellett bevonni, ami megnövelte a térkép méretét. A térkép méretarányát illetően a levelezési listán elég sok észrevétel hangzott el pro és kontra. A térkép készítőinek pedig csupán az volt a célja, hogy a zezgugos labirintusoknál és sikátoroknál megfelelő olvasást biztosítsunk a szenior versenyzők részére is. De végül a szabályoknak megfelelő méretarány mellett a kritikus helyek kinagyításával sikerült segíteni a jobb olvasást. Itt kell megemlítenem, hogy a 304 indulóból 128 fő indult a szenior kategóriákban, ami bizonyította a verseny rendezőinek, a Káldi Természetjáró és Tájékozódási Futó Sportegyesületnek, hogy érdemes volt Sopronba hozni ezt a versenyt. A szombati és vasárnapi három futamon az ágfalvi gerincen új területtel megnövelt tiszta szálerdőben sikerült olyan pályákat Verebélyi Zsoltnak kitűzni, amely alapján meglehetősen nyilatkozhattak a hazai és a 40 fős osztrák és 16 fős szlovák futókkal kiegészült mezőny tagjai. Igaz volt olyan futó, aki szeretett volna még részletgazdagabb térképen futni, de ezek voltak a kevesebben.

Felnőtt kategóriák eredményei:

F21A 1. Ploch Markus AUT, 2. Fekete Ágoston ZTC, 3. Saitz Krisztián SZT

N21A 1. Bauer Júlia AUT, 2. Károlyi Hanga SPA, 3. Wengrin Ágnes TTE

A verseny folytatásaként a ZTC edzőtáborában 50 fiatal gyakorolhatott még két napon át a terepen és tovább képezhette magát az elméleti és gyakorlati foglalkozásokon.

Rétfalvi Lajos ellenőrző bíró

EMLÉKTÁBLÁT AVATTAK A RUZSAI ERDŐBEN

Papp János Emlékverseny 2015

Szeptember első vasárnapján – a DAR sprint versenyt követő napon – a Maccabi Vivó és Atlétikai Club Tájékoztatói Futó Szakosztálya normáltávi egyéni tájékoztatói futóversenyt rendezett a korábbiakban már megismert ruzsai Napraforgó Vendégház versenyközponttal. A helyszín és az időpont ezúttal nem volt véletlen. A verseny aktualitását ugyanis az adta, hogy Papp János sporttársunk 2014. szeptember 27-én hunyt el abban a Ruzsa és Pusztamérges közötti erdőben, ahol a tiszteletére meghirdették ezt az emlékversenyt. Papp Jánost sportolás közben érte a tragédia: a táv utolsó kétszáz méterén váratlanul összeesett, de életét már nem tudták megmenteni. (Lásd bővebben: Sindely Pál: Az SI-dugóka utolsó üzeneteként. Papp János emlékének. Btfsz. Tájékozt., 2014. 6. szám, pp. 30-31.)

Kezdetben a versenyre nagyon lassan érkeztek a nevezések, s ezért néhány kategóriát össze is vontak a rendezők. Mint utólag kiderült, ez végül is alaptalan volt, mert ebben az igencsak szép strandidő is besegített. A vasárnapi versenyen több mint kétszázan álltak rajthoz. A hazai versenyzőkön kívül

Céltérület ideális szép környezetben

Ausztriából, Svájcban, Szerbiából, Romániából és Horvátországból is érkeztek tájékoztatói futók.

A verseny értékeléséhez mindenképpen idekivánczolgaznak a Maccabi szakosztályának a vendégkönyvébe írt két bejegyzés: „Ismét köszönet, csak a hagyományok szerint. Precíz szervezés, átgondolt helyszín. Jó pályák, szép díjak. A vendéglátás és a kiszolgálás (büfé, medence,... stb.) már csak hab a tortán. Nem is lehetett másképp, hisz Paskuj Matyi és csapata rendezett. (Filó György) „A Csipa Egyesület nevében köszönjük szépen a meghívást és a

versenyzési lehetőséget a rendezőknek! Ismét nem csalódtunk, nagyon jól éreztük magunkat. A pályák, díjak, és a szervezés kiváló, a helyszín és az időjárás nagyon kellemes volt. További szép indíani nyarat és jó versenyzést kívánunk mindenkinek!” (Laurinyecz Kata)

A Maccabi Vivó és Atlétikai Club Tájékoztatói Futó szakosztálya által, ezúttal is kitűnően rendezett versenyen, a résztvevők az elhunyt sporttársukért is futottak a ruzsai erdőben. Miután az utolsó induló is beérkezett a célba, az eredményhirdetést megelőzően egy emléktáblát is felavattak az elhunyt Papp János sporttársunk tiszteletére. Az avatáson a verseny résztvevőin kívül jelen voltak az elhunyt sportoló közeli hozzátartozói, valamint Ruzsa község polgármestere is. Az emléktáblát a versenyközpontban a Napraforgó Vendégház oldalfalára helyezték el. Az avatáson, a szakosztály nevében, Bozsó Norbert így méltatta egykori sporttársunknak az érdemeit:

„Tisztelt Sporttársaim! Először is szeretném megköszönni mindenkinek, hogy eljött erre a mai tájékoztatói futó emlékversenyre. Papp János Róbert, vagy ahogyan mi egymás között csak úgy szólí-

Ünnepélyes célbefuló nemzeti lobogókkal

Maccabi VAC Tájékoztató Futó Szakosztálynak. Az utóbbi években az egyesület által minden verseny-rendezésben részt vett, mint felveze-tő. A kifüggesztett plakátokon talál-tok több olyan cikket is, amit össze-gyűjtöttünk a közös versenyünkről, valamint Sindely Pali bácsi írását is, ami nekrológgént a Tájolóban jelent meg.

Sajnos majdnem egy évvel ezelőtt, egy megyei tájfutóversenyen, amit szintén ebben ez erdőben rendez-tek – ahol kezdte a pályafutását – az utolsó pont előtt, 41 év után úgy gondolta a szíve, hogy örökre megpihen. Szimbolikus a halála,

Papp János emléktábla Ruzsán

tottuk, hogy Janó, nem volt nagy szónok, mint ahogyan én sem, így biztos elnézi, hogy ezzel a papírral is készültem.

Kb. 10-11 évesen 1984-ben kezdte a rádiós tájfutást itt Ruzsán, ebben az erdőben Farkas Bandi bácsi „kezei” alatt és én két évvel később ismer-tem meg őt, amikor én is csatla-koztam a klubhoz. Nagyon sokat segített az edzéseken és rengeteg közös élményünk volt az edzésekről, versenyekről. Az egészségemre is mindig vigyázott, tudta, hogy egy futónak milyen fontos a folyadék-pótlás, és rendszeresen meg is kér-dezte: – „Norbi! Izol te rendesen?”. Az egyik emlékezetes verseny az volt, amikor 1988-ban Lipcsébe utaztunk két napig, egy nemzetközi versenyre az akkori MHSZ Barkas kocsijával. Az egyik délután elvittek minket koronglövészetre, és ő már akkor is nagyon jól bánt a vadász-puskával, de én a 35-40 kilóm-mal még a puskát sem bírtam szinte tartani, de ő nagyon lelkesített, hogy sikerülni fog és mindent magya-rázott, mutatott. Ezen a versenyen érte el egyik legjobb eredményét, ahol győzött.

Több megyei, délalföldi és országos versenyen ért el dobogós helyezéseket. 2001-ben kezdte a tájfutást ahol túlnyomó részben regionális ver-senyeken indult. Megalakulásától kezdve meghatározó tagja volt a

Dezső Sándor (HTC) az F35-ös kategória győztese

Eredményhirdetés az 55-ös kategóriákban

hogya pályán, az utolsó pont előtt esett össze: úgy futott az utolsó (és minden addigi) versenyén, ahogy élt, – mindig előre nézett, ment, haladt, jókedvűen, tette készen a céljai felé. Amikor rá gondolkunk az egyik szemünk mindig sírni fog a hiánya miatt, a másik viszont nevetni, mert vele kapcsolatban mindig eszünkbe fog jutni a temérdek hangos, abbahagyhatatlan

közös nevetés, és végül ez az, ami igazán számít.

Tiszteletére készítettük ezt az emléktáblát, és hogy aki esetleg nem ismerte, az is megtudja, hogy ő milyen jó ember volt, a mi sportársunk. Köszönöm.”

Az emléktábla felavatását követően került sor az ünnepélyes eredményhirdetésre. A helyezettek ezúttal is szép éremben és tiszteletdíjazásban részesültek.

Ruzsa község polgármestere, Sánta Gizella bejelentette, hogy Papp János sportoló tiszteletére vándorserleget alapított a község önkormányzata. Az alapítók által szabott feltételek szerint minden évben az a sportoló kapja meg, aki az elhunyt sportoló éppen aktuális kategóriájában győz. Mivel ebben az évben az összevonások miatt F40-es kategória nem volt, ezért az F35-ös kategória győztese érdemelte ki ezt a díjat, ezúttal Dezső Sándor (HTC) sportoló személyében.

A verseny hangulatából is kitűnt, hogy a résztvevők jól érezték magukat a kellemes napsütéses meleg időben, hiszen jó pályákon is versenyezhettek, majd megmártózhattak a cél melletti medencében, valamint az ingyenes gulyáslevest is elfogyaszthatták. Remélve, hogy jövőre is találkozunk majd, a II. Papp János emlékversenyen.

Sindely Pál, Szeged
sindelyp@invitel.hu

Őszi Boróka Kupa és Böllérfesztivál! nov. 14-15.

www.astrois.hu/borokakupa

22. EURÓPAI ERDÉSZETI TÁJFUTÓ BAJNOKSÁG

Augusztus 10-15. között 15 ország közel 400 versenyzőjét látta vendégül a Mecseki Erdészet Rt. A verseny szakmai lebonyolítására a Tájfutásért Pécs Alapítvány kapott felkérést.

A Versenyközpont Orfű volt, melyet részben az Önkormányzati Művelődési Ház és a mellette felhúzott, minden résztvevő számára helyet biztosító „lakodalmas sátor”, jelentett 5 napon át.

Talán emlékszünk rá, rekkenő hőség fogadta a terepbemutatók utáni első versenynap Rövidtávú számában indulókat Pécs Főterén. A senior VB-énkről ismert pécsi Belvárost már kora reggel óta kis csapatok cserkésztek WMOC-os térképpel a kezükben. A Sprint futamon a házigazdák 7 korcsoport győzelmét szerezték meg: Kovács Magda, Cser Borbála, Bótor Barbara, Horváth Sarolta, Radó Gyöngyvér, Ijjász István és Árvay Dénes révén.

A nagy sikerű versenyt ünnepélyes Megnyitó követte, amelyen Pécs Város Polgármestere, dr. Páva Zsolt köszöntötte a színes forgatagot, amely után a Mecsek Táncegyüttes adott műsort.

Másnap Abaligetén, a Szuadó térképen került sor a Középtávú baj-

Rajt a sprintversenyen

nokságra. A Mecsek és az ország egyik legtechnikásabb terepén vil-

logtak a finnek, főként az F/N 21 kategóriákban. A magyarok aznap 6 kategória győzelmet szereztek: Cser Borbála (N70), Kovács Magda (N60) Kishanti Petra (N14), Bótor Barbara (N40) és Horváth Sarolta (N16) révén.

A pénteki erdész-szakmai programok után 150 váltócsapat indult a Pécs-Árpádtetői Erdészet Élmenyparkjában felépített Célból. Nagy csaták után aznap a legtöbb győzelmet – ötöt – a norvégok szereztek. A nap legnagyobb küzdelmét a gyors pályákon az F21-es váltóverseny hozta, melyet az ifjú titánokból álló magyar csapat: Iski Richárd, Kazal Márton, Fehérvári Dániel összeállításban nyert meg. A magyar csapat nyerte az összetett pontversenyt (257 pont) Norvégia (251 p.) és Lengyelország (189 p.) előtt. Így a pécsi Zsolnay Manufaktura által a győztesnek felajánlott impozáns ezin Rétisas a Magyar Erdészeti Egyesülés vitrinjét fogja ezután díszíteni. Az ünnepélyes zárás során az EFOL himnusz kíséretében levont EFOL-lobogó átadásra került a jövő évi rendező országnak, Svédországnak.

Dr. Kiss Endre

Fotó: Kiss Marianna

Indulás előtt a váltók

VILÁGKUPA ZÁRÁS SVÁJCBA

Követve az elmúlt évek hagyományait, idén is Svájcban került megrendezésre a világkupa-sorozat záró fordulója október első hétvégéjén. A helyszín ezúttal az 1800 m-en fekvő Arosa síközpont volt Graubünden kantonban, amely egyszerre reklámozza magát naposnak és hóbiztosnak. Mi is megtapasztalhattuk mindkettőt.

Péntek Gréti

A versenyre egy népes magyar csapat utazott, mert a három világkupa-futam mellett kétnapos kísérőversenyt is rendeztek egy svájci kiemelt rangsoroló verseny keretében minden korosztálynak. A csoport nagyobb részét, mintegy 20 fővel a SZVSE tájfutói jelentették, hozzájuk csatlakoztunk még 14-en ifi, junior és felnőtt korú válogatottakkal. A program már a versenyek előtt 3 nappal elkezdődött edzésekkel: egy igen színvonalas sprinttel Chur belvárosában, és több edzéssel a rendkívül technikás flims-i erdőben, ahol a 2003-as VB középtávját is rendezték. A programot a Szegedről Svájcba házasodott Gerber Andrea szervezte, akinek segítségét ezúton is köszönjük! Az ő közvetítésével vált lehetővé többek közt, hogy a csapat olcsón tudjon aludni egy polgárvédelmi óvóhelyen (gyakorlatilag bunkerben) az egyik falu alatt. Ezek Svájc-szerte tulajdonképpen jól felszerelt szál-

láshelyek, közösségi helyiségekkel, konyhával, fürdővel, fűtéssel – csak éppen természetes fény nincs.

Az első világkupa-futam pénteken (október 2-án) egy hosszútávú verseny volt, 1600 és 2200 m közötti magasságban alpesi terepen.

Vasárnap friss hó takarta a terepet

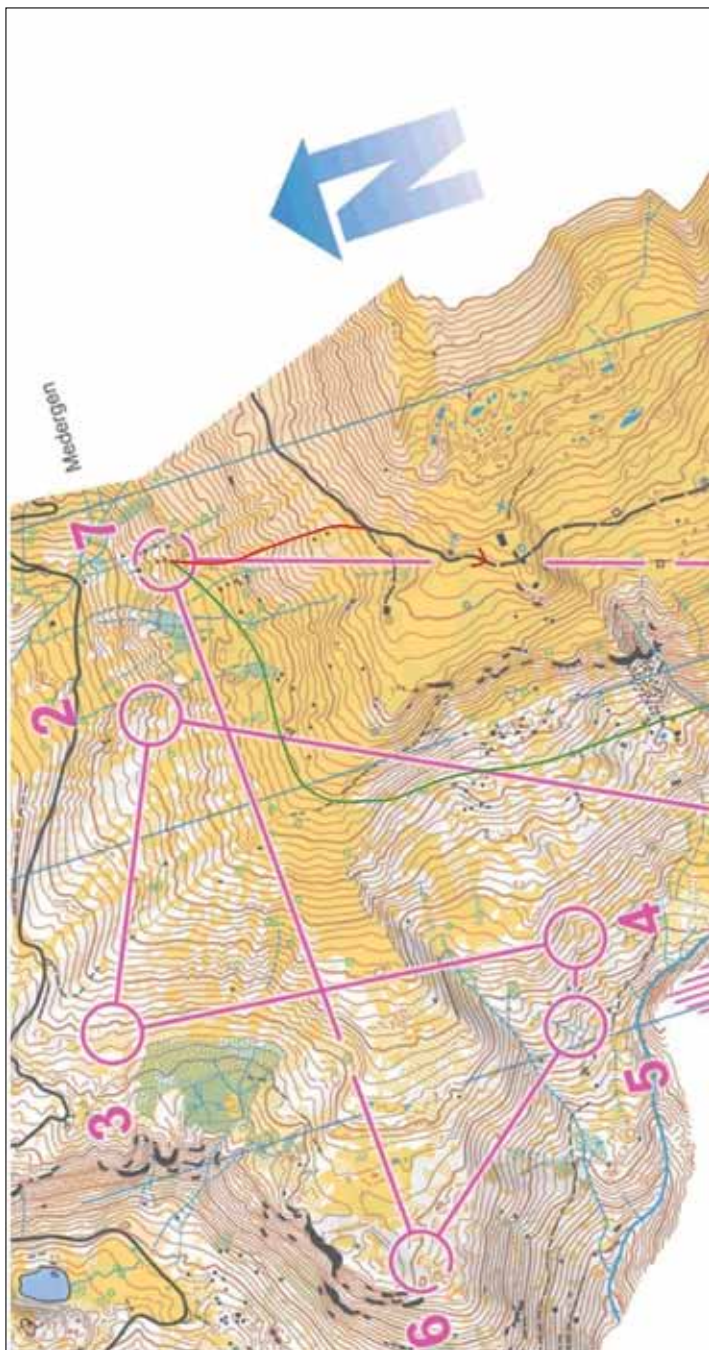
Magyar résztvevőként Weiler Virág, Bakó Áron és Bugár Gergely állt rajthoz. A mezőny egy VB-hez képest koránt sem volt teljes, ugyanakkor viszont itt a jobb nemzetek több versenyzőt indíthattak, mint a VB-n, amit elsősorban a hazai svájciak használtak ki. A pálya maximálisan igazodott a szám IOF által leírt profiljához: fizikailag kemény volt, hosszabb útvonalválasztós átmenetekkel. Ennek a legjobb példája a 34-35. oldalon látható 7-8 átmenet, ami a férfi pályából lett kivágva, de a nőiben is ugyanígy benne volt. Az élmezőnyből a legjobb időt a zöld útvonalon Carl Codager Kaas futotta 19:47-tel, de Daniel Hubmann a piros alternatíván is hasonló időt ment (19:54). A nőknél Anne Margrethe Hauskené volt a legjobb idő 22:42-vel szintén a piros útvonalon. A magyarok közül Bakó Áron és Weiler Virág a piros irányába ment (23:24 ill. 30:30), Bugár Gergő a zöld felé indult (29:38). Az élmezőnyből a piros szaggatottal jelölt átvágást nem nagyon választották. A versenyt végül Daniel Hubmann és Hausken nyerték meggyőző fölényrel.

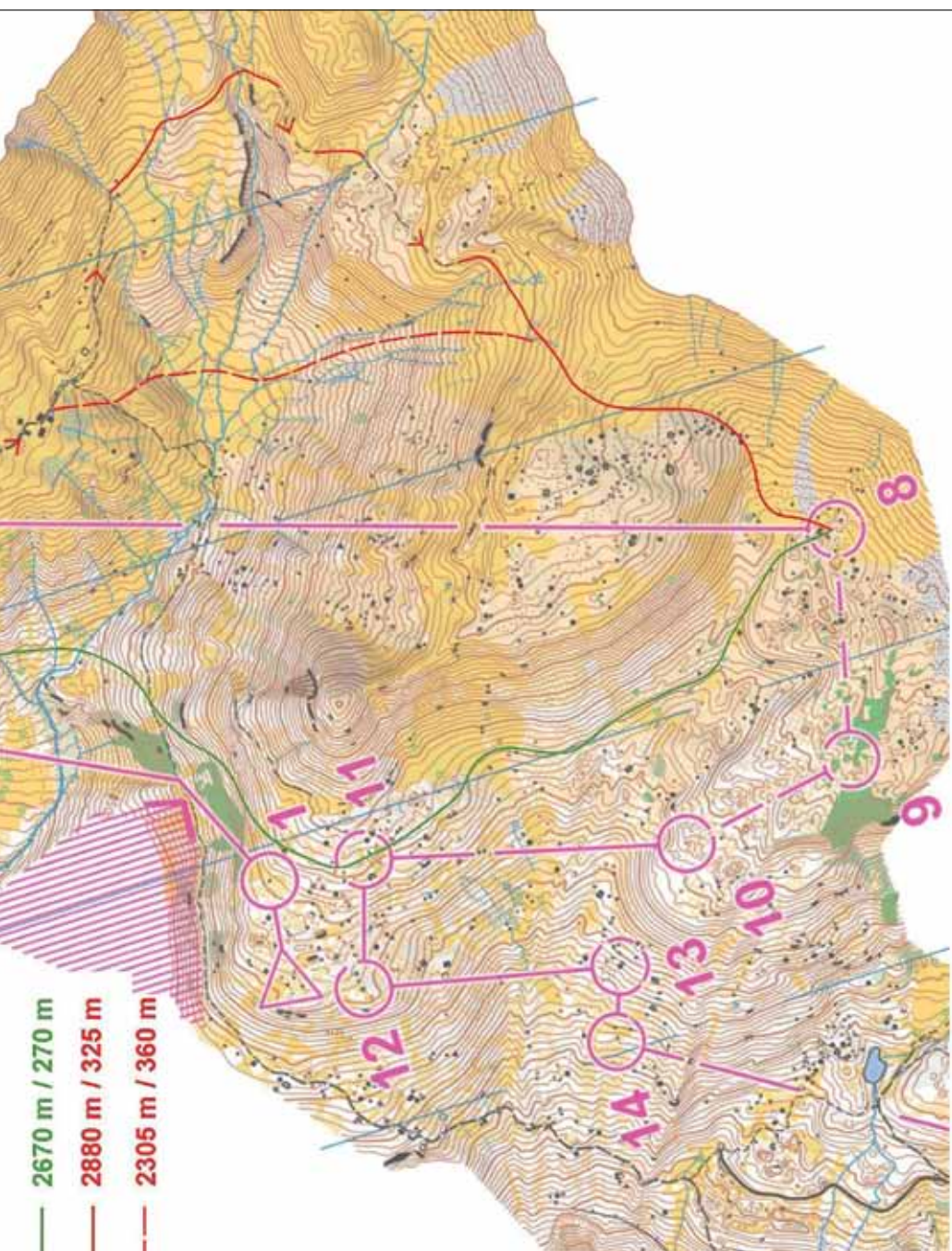
Másnap a világkupán egy középtávra került sor, kissé downhill jellegű pályán, mert a rajtba felvonóval vitték a mezőnyt. A kísérőverse-

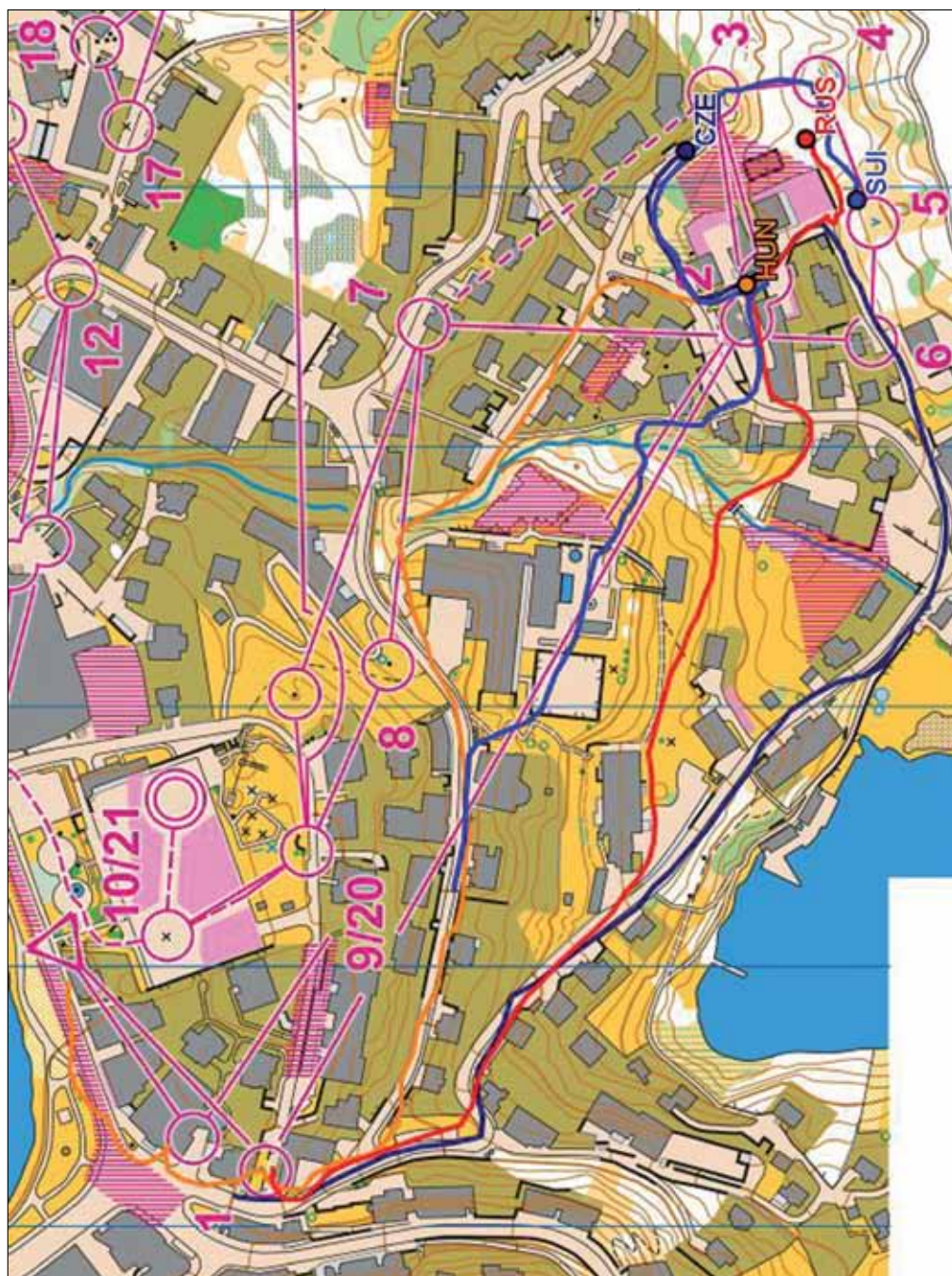
nyen pedig az előző napi terepen futhattunk, és a pályaadatok alapján (pl. női elit: 7.8 km/470 m/12 pont) arra lehetett számítani, hogy a pályák vonalvezetése az előző napi világcupához hasonló lesz. Így is lett, Zsigmond Szávával mindketten megkaptuk az előző napi hosszú átmenetet, amit mi már persze kielemezünk az előző nap, és egyet is értettünk, hogy bevállaljuk a legnagyobb mászást a középső, szaggatott útvonalon. Ez nekem 30:53 lett, vagyis Virág pont megvert.

Eközben a világcupa versenyének eredményei érdekesen alakultak. Tove Alexandersson, aki az összetett elsőségért indult harcba, rossz térképet kapott a rajtban, és ezt csak némi futás után észlelte. A szabályzat szerint elvileg ilyenkor már nem mehetett volna ki újra, hiszen ismerte a terepet és egyes pontokat, a rendezőség azonban ezt mégis megengedte. Végül a 11. helyen végzett, ami így is elég volt neki az összetett világcupa-győzelemhez. A napi győztes pedig a brit Catherine Taylor lett, aki előző napi versenyt feladta (de ezért talán pihentebb volt a többiekénél), és segítette, hogy a nyílt terepen előbb látótávolságon belülre került az előtte rajtoló, végül 4. helyen végzett Natalia Vinogradova, majd később be is fogta. A férfiaknál pedig Carl Godager Kaas esett ki az élről azzal, hogy az egyik ponton az SI-doboz le volt esve, amit elsőre nem vett észre, és ment még egy kört a pont körül azzal, hogy az nem az övé. Így kissé unalmasan ezen a napon és összetettben is Daniel Hubmann nyert.

Vasárnapra megint biztosak lehetünk benne, hogy a kísérőversenyen hasonló pályákat kapunk, mint az előző napi világcupa pályák voltak, és valóban számos átmenet meg egyezett. Hogy legyen különlegesség a pálya teljesítésében, arról az időjárás gondoskodott, ugyanis míg az előző napokon szép napos időnk volt 15-20 fokok hőmérsékletekkel,

Futás hőesésben

ezen a délelőttön szakadt a hó, és jó pár centis hórétegben csúszkálhattunk a meredek oldalalokban. Rádásul amint a versenyt véget ért, visszatért a napsütés és a „meleg”, és a kora délután rajtoltó sprintváltó világcupa-futamra szinte teljesen el is olvadt a pár órával korábban leesett mennyiség.

Ezen a versenyen, vagyis a sprint-váltón Virág-Aron-Gergő-Szuromi Luca összeállításban szerepeltettünk egy csapatot. Összesen 12 ország indított 21 tisztán nemzeti csapatot (az erősebb nemzetek kettőt vagy hármat is), ezek közül a 18. helyet sikerült megszerezni. Arosa adott-ságait kihasználva a rendezőknek sikerült megoldani, hogy mindhárom világcupa-futam arénája (célja) ugyanott volt, és még a sprinten is tudtak új és jó útvonal-választási feladatokat kínálni, mint egyből a 1-2 átmenet, ahogy az a 36. oldalon látható. Pedig erre már jártak a versenyzők a hosszútávú pálya végén, de akkor a terület nagy része direkt le volt tiltva a magánterület-zölddel.

Ebben az átmenetben Bakó Áron, és az ő szakaszán futó versenyzők útvonala látható, és a leggyorsabbnak utólag a pirossal jelölt (itt az orosz versenyző, Dimitrij Poliakov által futott) útvonal bizonyult. A teljes versenyben egyébként a 21. helyen végzett a magyar egység, mert volt számos mix-váltó is, azon országok versenyzőiből, akiknél nem jött össze egy teljes csapat. Erre a futamra a dánok készültek a legjobban, a látványos VB-győzelem után az összetett sprintváltó-világcupa elsőseget is szerették volna behúzni, és több emberük nem is indult az előző napi futamokon. Ennek ellenére most haloványabban szerepeltek, csak hatodikak lettek, de az összetett győzelemhez ez is elég volt.

A svájci program nem ért véget ezzel a versennyel, a válogatott versenyzőkkel továbbutaztunk Engadinba, a jövő évi junior VB-re felkészülésként. Erről egy külön cikkben számolunk be. **Skuló Marci**

Világcupa eredménye

Hosszútáv

Férfiak 12 500 m, 53 induló

1	Daniel Hubmann	SUI	1:31:19
2	Carl Godager Kaas	NOR	1:33:33
3	Olav Lundanes	NOR	1:34:03
44	Aron Bako	HUN	2:02:34
49	Gergely Bugar	HUN	2:20:17

Nők 8 800 m, 52 induló

1	Anne Margrethe Hausken Nordberg	NOR	1:19:52
2	Sabine Hauswirth	SUI	1:23:10
3	Sara Luescher	SUI	1:24:55
44	Virag Weiler	HUN	1:52:54

Középtáv

Férfiak 6 400 m, 67 induló

1	Daniel Hubmann	SUI	34:35
2	Ruslan Glibov	UKR	35:39
3	Baptiste Rollier	SUI	35:49
40	Aron Bako	HUN	40:41
66	Gergely Bugar	HUN	51:18

Nők 5 600 m, 61 induló

1	Catherine Taylor	GBR	34:13
2	Nadiya Volynska	UKR	35:59
3	Sara Luescher	SUI	36:05
55	Virag Weiler	HUN	47:03

Sprintváltó

1.	Svájc 1	1:04:05
2.	Finnország 1	1:05:20
3.	Svédország 1	1:05:25
4.	Cseh Köztársaság 1	1:05:33
5.	Svájc 2	1:05:45
6.	Dánia	1:05:56
21.	Magyarország	1:12:07
	Weiler Virág	17:42
	Bakó Áron	16:07
	Bugar Gergely	18:47
	Szuromi Luca	19:31

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

multiNavigator.hu
terpeltés - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájélok 2015 5. szám **37**

SZEPTEMBERI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

BESZÁMOLÓ AZ IFJÚSÁGI EB-RŐL

Gera Tibor, utánpótlás szövetségi kapitány kezdte az ülést az Ifjúsági EB-ről és az egész éves munkájáról szóló beszámolóval. Az EB felkészülés jól sikerült, kétszer is tudott a keret a verseny helyszínén, Kolozsváron edzőtáborozni. A válogatás zökkenőmentes volt, egy szubjektív döntést kellett hozni, amit minden érdekelte egyeztettek. A versenyen elért eredményekkel is elégedett, minden számban sikerült pódiumra állni magyar versenyzőnek. Különösen örömdetes, hogy a váltók jól szerepeltek, itt sikerült az éremserzés is a serdülő lányoknál. A nemzetek versenyében sikerült megtartani a tavalyi ötödik helyet, ami remek eredmény. Végül köszönetet mondott valamennyi segítőnek és felkészítő edzőnek munkája egész éves támogatásukért.

ALELNÖKI BESZÁMOLÓK

Alelnöki beszámolók következtek a Sportágfejlesztési Terv végrehajtásának szellemében, elsőként Zsigmond Tibor részéről. A hozzá tartozó területek közül az edzőképzés terén szeretne fejlesztést látni, elsősorban a tanfolyamok és az oktatóanyagok elérhetősége területén. A válogatottak közül az ifiknél évek óta sikeres munka folyik, időnként kiemelkedő eredményekkel. A juniorok hozzák az elvárható eredményeket, de nekik továbbra is segítségre lenne szükségük a hirtelen korosztályváltás miatt. A felnőttéknél jó hír, hogy a női válogatott visszaesése megállt, de a kvalifikációs kvóták számát nem tudták növelni az idei világ bajnokságon. A nemzetközi együttműködés a szakágakban jól működik, a tájfutóknál a jövő évi középtávú és váltó OB lesz az első alkalom, a tapasztalatokat le kell majd szűrni. A Naptárbizottság rendben működik, a versenyek sokszínűsége biztosított.

Kovács Balázs is a hozzá tartozó bizottságok szerint csoportosította a beszámolókat. A sportágfejlesztési területen a legnagyobb sikernek az edzőtámogatási rendszert és az ennek nyomán jelentősen növekvő edzői létszámot tartja. Kritikusnak tűnik viszont a felnőtt versenyzők számának véges fogyása. Ő is hangsúlyozza az edzői oktatói anyagok mihamarabbi megjelenésének fontosságát. A versenybizottság sikeresen fésülte össze a szabályzatokat és vezényelte le a bajnoki rendszer módosítását. Problémának látja az egyfordulós normáltávú OB-n lehetséges létszám csökkenést, és felhívta a figyelmet a csapatbajnokságok ügyének rendezésére. Marketing területen siker a szlogen bevezetése, a Hungária kupa honlapja, a szakmai napok, a Tájfutó Gála; viszont továbbra is hiányosságok vannak a lob-

bytevékenység, a szponzorok bevonása és a külső kommunikáció terén. Az informatikai bizottság szakértői alapon, jól működik, önkiszolgáló rendszereket készít, szűk keresztmetszetet elsősorban a fejlesztői erőforrások szükségessége jelent.

Az alelnökök sorát Mets Miklós zárta a szakágakkal. A Trail-O területén a legnagyobb siker a nemzetközi irányelvek magyarra fordítása. A versenyrendszerüket pályázati alapra helyezték. Igyekeznek követni a nemzetközi trendeket, noha a versenyformák még mindig kialakulóban vannak. A tájkerékpárosoknál már olajozottan működik az együttműködés a szövetségi szakágakkal. Nemzetközi versenyek rendezésében továbbra is erősek vagyunk, és már konkrét tervek vannak újabb világversenyek megpályázására. A sítájfutóknak jó telük volt, két hétvégen is volt verseny, amikre sikerült nemzetközi mezőnyt is toborozni.

SPORTÁGFEJLESZTÉSI TERV – 2016-2020

A Sportágfejlesztési Terv maradt a téma, de immár a 2016-2020 közötti, amit a jövő márciusi közgyűlés fogad majd el. Kovács Balázs, az előkészítést koordináló alelnök ismertette a jelenlegi anyagot, ami a sportág értékei, jövőképe és stratégiai céljai tekintetében véglegesnek tekinthető, de a számszerűsített célok és az elérésükhöz vezető eszközök kijelölése még hátravan. A nap leghosszabb napirendi pontjaként az elnökség végigment az egyes területeken, és hosszan tárgyalt a kitűzött célszámokról és a szükséges lépésekről. Ezeket még nem véglegesítették, mivel a Sportágfejlesztési Terv a jövő évi közgyűlésig minden elnökségi ülésen napirenden lesz még.

2015. ÉVI KÖLTSÉGVETÉS

Less Áron folytatta a 2015. évi költségvetés első félévi végrehajtásával. A bevételek eddig jobban alakultak a vártnál, elsősorban az állami támogatás (+3 millió Ft) és a pályázati bevételek (+1 millió Ft) terén, utóbbi esetében köszönetet mondott Fehér Ferenc segítségéért. A felnőtt válogatott keretét év közben 1 millió Ft-tal megemelték, mivel az állami támogatás egy része címzetten nekik szolgált. Ha váratlan körülmény nem jön közbe, az idei költségvetés egyenlege pozitív lesz.

HUNGÁRIA KUPA - 2015

Kovács Gábor került sorra az idei Hungária kupa megrendezéséről szóló beszámolóval. A verseny jól sikerült, annak ellenére, hogy az időjárás nem fogadta a kegyeibe a rendezvényt. Három kontinens huszonegy országának közel 1400 futója vett részt, a legnépesebb napon 1207 indulóval.

SPORTDIPLOMÁCIA

Ismét Less Áron következett, ezúttal a 2015. évi sport-diplomáciai történésekkel. A világbajnokság alatt az IOF különféle testületei üléseztek, ezt foglalta össze az anyag. A legfontosabb, hogy a rendkívüli közgyűlés döntött az új VB programról. Az elnökök konferenciája pedig a sportolói engedély bevezetéséről, a regionális és ifjúsági fejlesztésről és az IOF iroda átalakításáról (Svédországba költözik, és kevesebb lesz az alkalmazott). Az elnökségi ülésen kiosztották egy jó pár jövőbeni világvb rendezési jogát, valamint eldőlt, hogy jövő júniusban Budapesten lesz elnökségi ülés.

TÁJFUTÓ GÁLA

Paskuj Máttyás következett a Tájfutó Gála előkészületeivel. A tervezett időpont november 28., jelenleg a helyszín keresése zajlik. A bekért árajánlatok alapján látható, hogy a rendezvény nem lesz rentábilis. Az elnökség úgy döntött, hogy a marketing bizottság 300e Ft-ot felhasználhat a költségvetéséből a gála veszteségeinek fedezésére.

EGYÉB ÜGYEK

Az egyebek között Less Áron elmondta, hogy együttműködési megállapodást írtunk alá a Testnevelési Egyetemmel, részt vettünk az Erzsébet tábor programban két százfős turnus erejéig, és a SZVSE Soltvadkert helyett Miskolcon rendezi a jövő évi Hungária kupát.

(mtfsz.hu – Molnár Péter)

NAPTÁRBIZOTTSÁGI PÁLYÁZATOK 2017.

Letölthető a jelentkezési lap. Az MTF SZ Naptárbizottsága közzétette a jelentkezési lapot a 2017. évi OB-k, Országos Diák olimpia, kiemelt és WRE versenyek rendezésére.

A dokumentum elérhető itt: http://admin.mtfsz.hu/fajl/get/fajl_id/2887/tipus/download A kitöltött jelentkezési lapokat a peter@veszcart.hu email címre várják, a bajnokságok és az Országos Diák olimpia esetében október 31-ig, a kiemelt és WRE versenyek esetében november 30-ig. Ha bárkinek bármilyen kérdése lenne a pályázatokkal kapcsolatban, ugyanitt érdeklődhet.

BAJNOKI PONTVERSENY ÁLLÁSA

Az MTF SZ Versenybizottsága közzétette a tájfutó bajnoki pontverseny állását a szeptemberben lezajlott Rövidtávú és Sprint Váltó OB után. Mindkét bajnokság a Tabáni Spartacusnak sikerült a legjobban,

ők szerezték a legtöbb pontot, méghozzá kiemelkedően. Ennek köszönhetően helycsere történt a pontverseny első két helyén: a Spári 19 pontos hátrányát 37 pontos előnnyé alakította a PVSK-val szemben. A 3-9. helyen nem történt változás, stabilizálódni látszik az állás. A részletes táblázat elérhető az MTF SZ adatbankban.

MISKOLCON RENDEZI A SZVSE A 2016-OS HUNGÁRIA KUPÁT

Időpont és helyszín változás. Az előzetes tervekkel szemben a Döcsyőri Tájfutó Club és a Szegedi Vasutas úgy döntöttek, hogy nem rendeznek két nagy versenyt (WUOC Tour és Hungária kupa) jövő nyáron, amivel az MTF SZ is egyetértett. Így a Hungária Kupa új helyszíne Miskolc és 2016. július 30-tól augusztus 4-ig tart majd, míg a Főiskolás Világbajnokság kísérőversenye gyakorlatilag beolvad a Hungária Kupába.

A magyar ötnapos, habár programját a Világbajnokság futamaihoz igazítja, nem kísérőversenynek készül. A szervezés már folyik, hogy egy igazi tájfutó-fesztivál élményét kaphassunk. A rendezőktől megtudtuk, hogy az alternatív lehetőségeket is úgy igyekeznek alakítani, hogy minden korosztály megtalálja a magának való programot a futamok mellett is.

Egy másik izgalmas terv, hogy szeretnék az összes rajtuk keresztül lefoglalt szállást egy helyre csoportosítani, hogy a versenyközpontban nyüzsgő élet lehessen és abból senkinek ne kelljen kimaradnia. A szegediek egyébként igen nagy tapasztalatokkal rendelkeznek, hiszen 2016-ban már a negyedik Hungária Kupájuk megrendezésére vállalkoznak. (Az eddigiek: 1994 – Tázlár, 2002 – Kiskunmajsa, 2008 – Tata.)

A szerencsés megegyezésnek köszönhetően jövőre senkinek nem kell választania a Főiskolás Világbajnokságon való szurkolás és a Hungária-élmény között.

ÚJRAÉLESZTÉSI TANFOLYAM

Még két időpontra lehet jelentkezni. Az Országos Sportegészségügyi Intézet 2015-ben is folytatni kívánja a korábbi évek gyakorlatának megfelelően az egészségügyi képzettséggel nem rendelkező, a sportéletben tevékenykedő sportemberek újraélesztési ismereteinek bővítését. Az újraélesztési tanfolyam keretein belül a résztvevők megismerkednek az újraélesztés legújabb elméletével és gyakorlatával, az elsajátított tudásról gyakorlati bemutatón adnak számot. A tanfolyam elvégzését oklevéllel igazolják. Az alábbi időpontok közül lehet még választani: - 2015. november 2. - 2015. november 4. A tanfolyam elméleti és gyakorlati oktatása 9-13 óra között, az Országos Sportegészségügyi Intézet Tanácstermében (XIV. épület, I. emelet) zajlik. A részvétel térítésmentes. Jelentkezni az iroda@mtfsz.hu email címen lehet, legkésőbb a tanfolyam napját megelőzően 10 munkanappal.

MECSEK KUPA – 2015

Ebben az évben harmadszor versenyezhattünk a Mecsekben. Középtávú és Váltó OB, Erdész EB és Mecsek Kupa.

Elbír-e ez a környék ennyi rajt-
hoz állást, hiszen egy-egy ver-
seny több futamból áll?

Azt gondolom, hogy ezekre a
terepekre nem lehet ráunni. Talán
még a pécsek sem emlékeztetből
futnak a versenyeken.

A töbrös terep furcsa domborza-
ta néha még a rutinos versenyző-
ket is megréztája. Nagyon figyel-
ni kell, könnyű téveszteni, és a
töbrök nagyon hasonlók, nehéz
helyre tenni magunkat hibázáskor.
Gyorsan szaladnak az elveszített
másodpercek, sőt percek. Nekem
tetszett, hogy a legtöbb átmenet-
ben útvonalválasztási feladat elé is
állítottak, ami nálunk nem megszok-
ott. Utak, domborzat, futhatóság,
mindent figyelni kellett, a legjobb
megoldáshoz. A pontfogások egy-
értelműek voltak, a töbrökben lévő
pontok nem látszottak messziről,
de a bélyegző versenyző – eltűnve
a mélyedésben – nem hívta fel a
figyelmet az ellenőrzőpont helyé-
re, így korrekt volt az elhelyezésük,
nem azon múlt a pont megtalálá-
sa, hogy láttam-e a magam előtt
bélyegző versenyzőt vagy sem.

A terep kevésbé volt bozótos,
mint az utóbbi időben nagyon
besűrűsödött Vízfőn, a túlolda-
lon, jól lehetett futni.

A versenyt megelőzően többen
sürgették az értesítő megjelenését.
Megtudtam, hogy az erdészettel
való egyeztetés és az özőnvízserű
esők miatt késtek az információk,
a versenyközpont, illetve a rajt
helye bizonytalan volt. Aki ren-

dezett már az erdőben bármit is,
az megtapasztalhatta, hogy néha
az utolsó pillanatban is adódnak
ilyen jellegű nehézségek.

Jó időben, jó térképpel, jó pályá-
kon zajlott a verseny mindkét
napon. Az előző napok nagy esői
okozta károk csak nyomokban
mutakoztak meg, és ami lénye-
ges, nem a versenyzést nehezítet-
ték, hanem a célterület használa-
tát, ami még így is minden igényt
kielégített.

Bár a rajt mindkét napon azonos
volt, mégis más-más vonalvezeté-
sű pályákon futhattunk.

Itt mintha többen is tanácstalanok lennének

Kapitány (Boros Zoltán) nyilatkozik a pályáról

A tájfutó verseny mindkét napja
után a tájbringások küzdöttek meg a
középtávú bajnoki címért. De erről
egy másik cikkben olvashattok.

Van néhány olyan verseny, amelyre
hagyományosan sokan mennek el.
A Mecsek Kupa is ezek között szo-
kott lenni, bár idén mintha keve-
sebben lettünk volna. Valószínűleg
azért, mert a benzinköltség nagy,
és ezt ma már mindenkinek figye-
lembe kell venni.

Mindenestre sajnálhatják a távol-
maradók, hogy nem jöttek el.

Majd jövőre!

**Hanusz Mária
& Hegedűs Zoltán
Fotó: Gajdos Péter**

Sent - térképrészlet

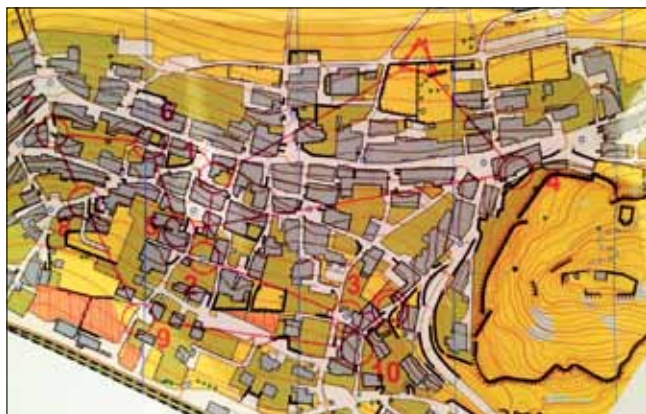
„HELLO LEUTE!”

– alias Svájcban jártunk edzőtáborban

Napsütés. Hó. Hegyek. Szint. Szint és még több szint. Így tudnánk röviden jellemezni a Svájcban eltöltött egyhetes programcsomag utolsó blokkját, amely egyben a jövő évi Junior Világbajnokság első felkészülési programja is volt.

2016-ban Scuol központtal kerül megrendezésre a korosztályos világbajnokság, amely több szempontból is kivételesnek ígérkezik: egyrészt az esemény versenyigazgatója Simone Niggli, huszonháromszoros világbajnok, technikai igazgatója pedig férje, Matthias. Másrészt a viadalon nem lesz nevezési díj, csak egyszeri regisztrációs díj. Harmadrészt pedig – mint erről megbizonyosod-

hattunk – nem akármilyen technikai és fizikai feladat vár a világ legjobb junior (ifi) tájfutóira...

Ardez - térképrészlet

A szegediekkel eltöltött három edzőtábori nap, majd a VK döntők és kísérvversenyek után, meglehetősen elfáradva, de nagy lelkesedéssel vágott neki 14 fős csapatunk – 10 Junior VB aspiráns és két felnőtt versenyző, valamint két csapatvezető – a tábornak. Valamennyi versenyszámra releváns terepen, a VB pályák tervezői által tűzött pályán, ideális időjárási körülmények között edzhetünk. Hétfőn délelőtt a hosszútáv releváns terepen, Savognin-ban, 2.200 méterről rajtolva down-hill pályát teljesítettünk, délután St. Moritz környékén (God da Staz) a középtávhoz/váltóhoz hasonló, 1.800 méter magasságában kitérő, sokpontos, gyakori irányváltásokkal tarkított pálya várt ránk. Kedden – a hazautazás napján – két sprint edzést bonyolítottunk le. A tábor két napja között a VB hivatalos szállását (Youth Hostel Scuol), valamint az ajánlott étkezés mennyiségét és minőségét is leteszteltük, amely minden szempontból jól vizsgázott.

Magáról az edzőtáborról, a terepekről, az edzésekről, a tapasztalatokról rövid, tweet üzenetként a következőket fogalmazták meg versenyzőink – a fiataloktól a tapasztaltabbak felé haladva – és üzenik

valamennyi, JWOC-ra készülő aspiránsnak, érdeklődőnek.

Sárközy Zsófia (MOM, N16): Fizikailag kemények a terepek, sok a mászás és az erdő sem olyan tiszta, mint itthon. Technikailag is nagy kihívás, főleg a sprinten szokatlan a koncentráció (nekem), és figyelni kell, hogy ne pálya közben csodáld meg a tájat!

Ormay Mihály (SPA, F16): Ezelőtt még soha nem voltam Svájcban, de hasonló alpesi terepeken sem futottam. Először tapasztaltam azt, hogy milyen kihívást is jelentenek. Vissza szeretnék még menni, mert ha ilyen helyeken jól akarunk teljesíteni, azért meg kell dolgoznunk.

Dalos Máté (TTE, F18): Ezek a terepek az agyban és a lábban is olyan izmokat mozgattak meg, amelyekről nem is tudtam, hogy léteznek. De megvan minden esélyünk ezeknek az izmoknak a kimunkálásához, csak megfelelő terepet és edzéstechnikát kell választanunk.

Peregi Dániel (SPA, F18): A svájci terepek teljesen mások, mint az itthoniak. Nem csak technikailag, de fizikailag is sokkal nehezebbek. De cserébe nagyon élvezetes ilyen szép terepeken futni és kerülgetni a hatalmas sziklákat.

Viniczai Csenge (PVS, N18): Számomra Svájc mindenképpen hatalmas élmény volt, mind a terepek és az ottléti. Fizikailag és technikailag is erősnek kell lenni a terepeken, a futást a magashegyi levegő is nehezíti, de a szenvedés mindenképpen megéri a csodás kilátás miatt.

Zacher Márton (SPA, F18): A Svájcban töltött egy hét után számomra a legfontosabb dolog, hogy a terepeken iszonyat sok szint van, mind egy, hogy városban, vagy erdőben fut az ember. Szóval, aki komolyan szeretne készülni a Junior VB-re, az rengeteget domborzatválozzon és lépcsőzőzzen, valamint gyakorolja a szintben futást.

Miavetz Balázs (MOM, F20): A sprint terepek nagyon tetszettek, végig

God da staz - térképrészlet

figyelni kellett. Az erdei terepek nagyon nehezek voltak. Fizikailag keménynek kell lenni és az útvonalválasztásokat alaposan végig kell gondolni.

Ardez – a sprint terep felülnézetből

Péntek Gréti (BSC, N20): A svájci terepek sokkal nagyobb kihívást jelentenek fizikailag, mint a hazaiak és a hegyoldalokban lévő mocsarak

és vízfolyások furcsák, de nem lasítanak és emellett tökéletes támadópontot és vezetvonalakat biztosítanak.

Szuromi Luca (PVS, N20): A talaj sokkal mélyebb, süppedősebb, lucskosabb, göröngyösebb, mint itthon, vagyis nehezebben, lassabban tudunk haladni benne és hamarabb fáradunk is, mint ahogy megszoktuk és ráadásul még kis, kedves hiba is könnyen jöhet emiatt.

Weiler Virág: Egyik legnagyobb tanulsága az edzőtábornak, hogy rengeteg szint lesz a JWOC-on, és nem csak a felfelé futásra kell nagyon edzeni, hanem hogy lefelé is merjünk és tudjunk száguldani. (A világkupán és a hivatalos JWOC-s edzőpályán is jóval fejlebb volt a rajt, mint a cél.)

Bugár Gergely (SPA, F21): csak a pályára figyelj, a fotósokra, pontőrökre ne, és ne izgulj!

Bakó Áron (SPA, F21): Mindenképpen megéri készülni a svájci JWOC-ra, mert gyönyörű helyeken futhat az ember, de megfelelő fizikai felkészültség nélkül nincs sok értelme menni, ugyanis ilyen magasan, még ha van külön készülés is, az addigi teljesítményünknek csak az árnyéka van meg.

Scultéty Márton: Nagyon élveztem a programot annak ellenére is, hogy sokat voltam korábban Svájcban, részben ugyanezek a helyszíneken, vagy hasonló magashegyi terepen. Viszont egy kisbuszba összezárt kamasz fiatalok fuvarozni fásasztó, de belegondolva mi is ugyanilyen lököttek voltunk anno. Ugyanakkor örülök és büszke is vagyok rá, hogy végre tudtunk a junioroknak is biztosítani egy olyan programot, amivel látják előre a VB-n várható körülményeket, mind a terepek, mind a szállás tekintetében. Ráadásul mindez nagyon jó ár/érték arányban.

Zsigmond Száva: Egy nagyon jó hangulatú, tartalmas, fásasztó, de mindenképpen hasznos hetet tölt-

Arosa - VK aréna a sprintváltó előtt

Arosa - VK aréna a sprintváltó közben

töttünk Svájcban. Közéről láthatták a fiatalok a világ élmezőnyét, azonos/hasonló pályákat, átmeneteket futhattak velük, megtapasztalhatták, milyen ebben a magasságban tájfunni. Hasonlóan a „nagyokhoz” csapatként készülhettek - és viselkedtek - valamint együtt, egymástól tanulva készültek ezalatt az egy hét alatt, amely úgy gondolom példaértékű és előremutató, hasonló körülményeket jelenthetett számukra, mint a francia vagy a dán modell jelent az ottani fiataloknak. Ugyanakkor hálásak vagyunk

mindannyian és köszönjük mind azok segítségét, akik közreműködtek az edzőtábor sikeres lebonyolításában: Gerber Andriának a szállás, az étkezés, a nevezés intézéséért, a Scultéty családnak a masszázsigért, a Bujdosó családnak pedig az utazásban nyújtott kiemelkedő segítségért, a csapatsátorért, a fiataloknak pedig egy számunkra is élményekkel teli edzőtáborért. Bizonyára - reméljük - lesz folytatás. Addig is, tudjátok: „Hello Leute! Wir kommen zurüch!”

Zsigmond Száva

EGY LEGENDÁS NÉV A TÉRKÉPEKEN: KOGUTOWICZ

A Kogutowicz család több tagja végzett jelentős térképészeti tevékenységet hazánkban. Az első Manó volt a sorban, akinek a nevét az idősebbek a földrajzórákról is ismerhetik. A tartalmas életművekből csak szemezgetni tudunk.

Kogutowicz Manó 1851-ben született Morvaországban, Seelowitz-ban (ma Židlochovice), lengyel származású katonacsaládban, Emanuel Thomas Kogutowicz néven. Hétévesen katonaiskolába került és remek előmenetelt mutatott egészen 1874-ig, amikor kártyaadóssága (és más) miatt börtönbüntetésre és lefokozásra ítélték. Hazánkba véletlenül került: megszóktatták egy csinos bécsi lányt, Kapeller Rózát, akit később feleségül vett. 1881-ben lett tanár Sopronban, szám-

Oroszország története, eredeti

Oroszország története, magyar változat

A „Teljes földrajzi atlasz” egy térképének sarka

tant, mértant, rajzot és francia nyelvet tanított. Felhasználva topográfus képzettségét és rajztehetségét, iskolai térképek készítésébe vonták be: Vas és Sopron vármegye falitérképét rajzolta. Munkáira felfigyelt Gönczy Pál kultuszminisztériumi államtitkár és Budapestre hívta a Posner Intézethez, ahol folytatták a falitérképek sorozatának kiadását az iskolák számára.

Manó 1890-ben egyik tulajdonosa lett a Hölzel és Társa Magyar Földrajzi Intézetnek (MFI), megalapítva ezzel az első, főként térképészettel foglalkozó intézményt hazánkban. 1908-as haláláig igazgatója volt az akkor már RT formában működő cégnek, amely rengeteg, főleg iskolai térképet adott ki kultuszminisztériumi támogatással.

A térképtörténet (talán) kicsit túlértékeli személyét, mivel a térképeket ő csak rajzolta, sokat Hölzeléltől vett át, sőt nem riadt vissza néha mások munkáinak „magáévá tételétől” sem. Az ábrán egy Oroszország története című könyv egyik mellékletének részlete látható, eredeti-

CARTOGRAPHIC STAFF

Chief Cartographer: Wellman Chamberlin
Associate Chief Cartographer: Athos D. Grazzini
Asst. Chief: William T. Peele. Base Compilation: Charles L. Stern (Supervisor): James W. Killion. Name Compilation: Richard J. Darley (Supervisor): Donald A. Jaeger, Manuela G. Kogutowicz, George E. Stuart.
Map Drawings: Douglas A. Strobel (Supervisor): John J. Brehm, Robert W. Northrop, Thomas A. Wall. Map Editing: Ted Dachtera (Supervisor): Russel G. Fritz, Richard K. Rogers, Thomas A. Walsh. Projection: David W. Cook. Layout and Design: John F. Dorr, Harry C. Sibley. Administrative Assistant: Catherine M. Hart

A National Geographic kolofonjának részlete 1967-ből

ben és magyarítva. Látható, hogy eltűnt az alkotó cég neve és „készítette” szóval jelzi Kogutowicz az átrajzolást. A térkép 1890-ben jelent meg, amikor még nem tudott (jól) magyarul, tehát a fordítást is más kellett végezze. Érdekes a Fekete- és Kaszpi-tenger furcsa neve, bár lehet, hogy a IX. században a szlávok így nevezték.

Brózik Károly vezetésével egy csapat 1898-ban belekezdett a Nagy Magyar Atlasz készítésébe, Wodianer kiadásában. Ez az atlasz, bár magyar kézi atlasznak hirdették, igazából Diercke iskolai atlaszának átvétele volt, néhány magyar lappal kiegészítve. Mivel a munka lassan haladt (csak 1906-ban jelent meg a mű), Manó meglevő iskolai atlaszlapjait összerakva (némi kiegészítéssel) kiadott egy „Teljes földrajzi atlaszt”. Nem növelte meg annyira a lapméretet üres szegéllyel, mint Brózikék, de ő is magyar kézi atlasznak hirdette a kiadványt, holott bőven volt benne Hölzel-féle térkép és tartalomban is messze állt a kézi atlasztól. A lapokon fent maradt a középiskolai földrajzi atlasz felirat és kiadó is az 1900-ban megváltozott néven szerepel még, pedig a kiadás dátuma 1902. A kiadvány mindenek ellenére sikeres volt, főleg azért, mert olcsó volt. Ezt az tette lehetővé, hogy a lapokat együtt lehetett nyomtatni az iskolai atlaszokkal. A Brózik atlasz lapjaiból viszont még 1945 után is volt raktáron, egy kis könyvtári plakátot egy térkép háttára nyomtattak a háború utáni papírszegben.

Róznak és Manónak három fia született: Károly (1886–1948), Imre (1888–1950) és Lajos (1889–1941). Imrénék Vecsésen volt papírárú kereskedése, Lajos katonatiszt lett, de nem szakadt el térképektől: 1909-es hadnagygyá avatása után a bécsi katonai térképészethez került, majd a világháború alatt, mint terepfelmérő és légifotó kiértékelő a frontokon teljesített szolgálatot. A háború után a frissen meg-

M. kir. állami térképészet légifelv.

alakult Magyar Katonai Térképező Csoport alkalmazta, majd 1930-tól a Ludovika Akadémia tereptanára lett. Több könyvet adott ki, legjelentősebb a kétkötetes „A térképírás és olvasás ABC-je”; egyéni hangvételű „A magyar térképészet múltja, jelene, jövője”. A magyar térképészeti fejlesztése szempontjából nagy jelentőségű a „Térképlelek gyakorló rajzfüzete” sorozat is, mivel azt a honvédség mellett a csendőrségnél és a folyamőrségnél is rendszeresítették, de bárki vásárolhatott is belőle. 1936-tól csapatszolgálatra vezényelték, majd 1941-ben hirtelen meghalt. Lajos fia (1923–1985) és Manuela lánya (1921–2003) utód nélkül hunyt el. Manuela földrajz-francia szakot végzett Szegeden, később a Hadtörténeti Térképtárban és a Kartográfiai Vállalatnál dolgozott. 1957-től a National Geographic-nál (NG), a térképek névírását készítő munkacsoportban alkalmazták. 1976-ban főnöke tanácsa ellenére részt vett Moszkvában a Földrajzi Világkongresszuson, többek között ezért 1977-ben résznyugdíjazták.

Manó három fia közül a legérdekesebb pályafutás Károlynak jutott: apja korai halála után átvette a MFI vezetését és fiatal kora ellenére (vagy éppen azért) megújította a céget és termékeit. Katalógust adott ki a kiadványokról, új iskolai atlaszokat szerkesztett. Bekapcsolódott a nemzetközi életbe: az MFI elkészítette az egymilliósi világtérkép egy szelvényét, amit

A Dunántúl és Kisalföld ábráiból

Szekeres Béla levéldaraja

multiNavigator.hu
terpeltatlasz - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

TÉLI FUTÓ FELSZERELÉSEK

noname

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

13.900Ft

Endurance pant - téli hosszú futó

16.900 Ft

Thermo Shirt - téli felső

15.900 Ft

Thermo tight - téli hosszú futó

TEREPFUTÓK
1134 Budapest, Dózsa György út 61-63.
(A kék metró megállónál)
infóvonal: (+36-1) **7 888 888**
BOLTJA

Címlap: Az Országos Rövidtávú Váltóbajnokságon rajtol a V21A kategória mezőnye.

Hátsó borító: Az M21E kategória eredményhirdetése a Hungária Kupán:

1. Gristwood Graham, Forth Valley Orienteers GBR,
2. Bakó Áron SPA HUN, 3. Vajda Balázs SZV HUN.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526
850 Ft